

سَبِيلُ
الكل في سبيل الحق

Sebil

herşey hak için

**Darağacından
siyasî mahkûm
kurtaran mektep**

Siyasî, edebî, tarihî haftalık gazete • 11 Mart 1977
Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu • 21 Rebiülevvel 1397.
Vilâyet Han Kat: 3 Nû: 204 Cağaloğlu — İSTANBUL

SAYI: 63 / BEŞ LIRA / BİR DM.

□ YAZISI YEDİNCİ SAYFAMIZDA

**gurbetî de nihâyet
kana buladılar**

**CANILAR
ALMANYA
DA**

Sebil

Kıpırdayın n'olur!

Açık açık konuşalım. Lafın işip bükme, söyleyip yaldızlamaya hiç lüzüm yok. Şairlere bırakalım kelimelerin müzikisini de, biz yaba, tok, vurduğu yerden ses getiren cümlelere kulak verelim.

Adil Akyol kardeşimizi vurdular. Tornaavidaya vurdular, tam dokuz yerinden. Temiz kanını gurbetin kaldırımına döktüler.

Adil Akyol şehid edildi.

Üstadın konferansını takib edenler sık sık şöyle dediğini -Sebil'den de okumuş iseler- hatırlayacaklardır:

«Mes'elenin en ince noktasındayız... Dikkat... Düşünün...»

Bakınız tekrar ediyorum: Adil Akyol kardeşimizi şehid edildi. İşte şimdi, bu haberi duyun içinizde ve düşünün...

Bir Fatihadan sonra, parça parça edin günlük hayatın hay-huyunu, avurun bir tarafa da düşünün... Kolayları bırakın bir lâhza!

Sabah gidip kepengi açıp ticarete başlamak kolay.. Devlet dairesinde masanın başına geçip evrak arasında gezinmek kolay... Varsa üç-beş kuruşun -o da binbir hesaptan sonra- fazlası ile şu veya bu teşekkülün temsilcisi olarak gelen gençlere makbuz kestirmek kolay..

Sorun neyinize; İşte Adil Akyol ve işte siz.. İşte davası uğrunda can veren Adil Akyol ve işte kepengini açıp kapayan, sabah masanın başına geçip akşam evinin yolunu tutan siz.. Ben, sen, o.. hepimizi!

Bir muhasebe yapmak mecburiyetindeyiz. Nefsimize ağır da gelse, bir muhasebe yapmak...

Kolaycılıklarımızı bizzat tesbit etmek mecburiyetindeyiz.

Bu yazı bu maksadla ve belki faidesi olur diye yazılmıştır. «Bir günü diğerine denke», bellediği işi ile evi arasında gidip gelmek, sokaklarda âdeta küfür yılanının kuyruğuna basmamak için seke seke gidip gelmek ve bu arada Rabb'in bir «imtihan vesilesi» olarak artına vurduğu servet yükünün beş-on kuruşu ile «hamiyet» göstermek kolaylıktır!

Elli Mrahk makbuz kestirmişsin.. Maaşallah! Yüz lira, bin lira kestirmişsin.. onlara da maaşallah! Hamiyet mi bu?..

Milyon versen nedir?.. Değil milyon haniya altından ehramın olsa da onu bağışlasan ve sonra da evinin yolunu tutarken «Ben vazifemi yaptım!..» diye hur mu bulacaksın?..

Sen altından ehramlar bağışlarken, Adil Akyol canını, -bu kelimeye dikkat isterim- canını bağışlamıştır! Can karşısında dünyanın hazinesi olsa nedir ki?..

Müslüman kardeş! Bu davaya -evet para-pul vadettir, icâbetmektedir sımna- yürek gerek, can gerek!.. Hakk'ın yolunda dökülmek Üzre Allah, Allah diye çarpan nabızlardaki kan gerek!..

Bırakalım başka meslekleri, daktilo başına geçip yazmaktan ibaret olan şu bizim mesleğe gelelim Üstad, yine konferans'ında demiş ki, «Bugün herkes muharrir fakat, muharrir yok!» Doğru demiş. İşte ben, muharrir miyim sanki. Laf ebeliği ile hizmet ettiğimi mi sanıyorum?.. Hayır!

Adil Akyol can verecek, ben de daktilo başında laf çirpştiracağım...

Vah vah... vah ki, vah!

Varsa vazifem, kelimeleri kurşun yapmak...

Küsmeyin, kızmayın, elinizi virdanımıza koyup muhasebesini yapın. Bu böyle gelmiş amma, böyle gitmez: «Müslümanım» deyip, İslâm düşmanı oligarşik düzenden papuçuna sıvanan çamardan olduğu kadar çekvaci olmamak, aksine mes'eleyi karı-kız eteklerinin ksalması, televizyondaki fuhuş propagandası, müstehcen filmler, komünist azgınlıkları v.s. gibi basite irca etmek hiçbirimizi kurtarmaz. Hele hele alıverilen her kuruşta faiz varken, «Çor-çocuğuma haram götürmeden çalışıp kazanayım, ötesi için Allah müslümanlara sabir versin!» deyip geçmek de kurtarmaz.

Kurtarmaz bu kolaylıkları!

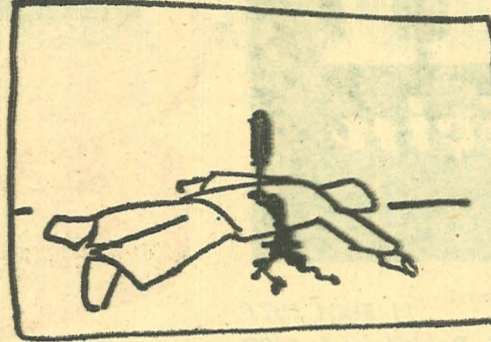
Hiçbirimizi kurtarmaz müslüman kardeşler... Tek tek kırınız!

(Devamı 15 nci sayfamızda)

Y YALÇINER

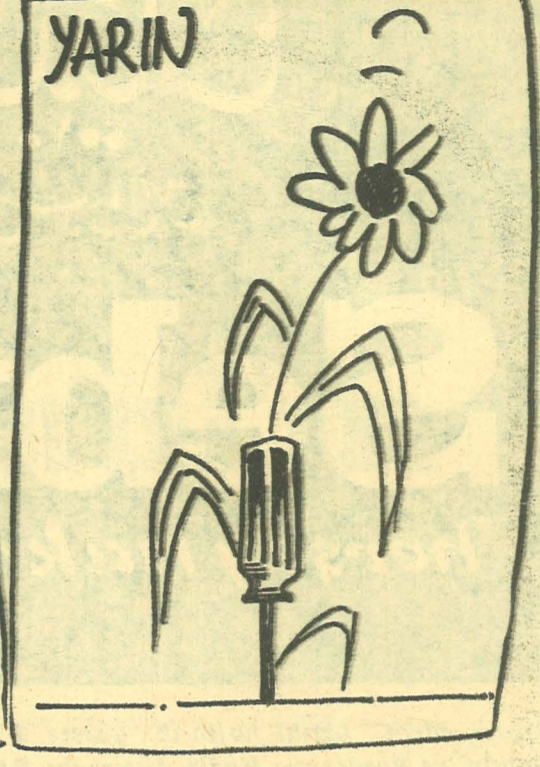
BUGÜN

ALMANYA'DAKİ
MÜSLÜMAN TÜRK
İŞÇİSİ ADIL AKYOL'U
SÖLCULAR
TORNAVIDA İLE
ÖLDÜRDÜLER...

Dilerse Rabbim tornaavidalardan diriliş çiçeklerine boy atıtır...

YARIN

OKUYUCU İLE HASBİHAL

Resim mes'elesi

Muhterem okuyucularımız,

Gazetemizin son zamanında okuyucularına takdim eylediği tablolarla alâkah olarak bazı mektuplar almaktayız. Bunların ekserisinde resmin günah olup olmadığı, böyle resimlerin duvarlara asılmasının câiz bulunup bulunmadığı hususu sorulmakta ve bazan da buna dair okuyucularımız arasındaki münakaşalar nakledilmektedir. Ekseriyetle fikrimiz sorulmakta ve bu tabloları ne maksadla bastırıp dağıttığımızın izah edilmesi istenmektedir.

Aziz okuyucularımız, İslâm'ın resim hakkındaki hükmü üzerinde uzun boylu tafsilât verecek değiliz. Esasen bu husustaki dinî esaslar Yayınlarımız tarafından neşredilmiş bulunan büyük âlim zeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi merhum'un «Mes'eleleri» isimli kitabında oldukça izah edilmiştir. Hakikaten orada da görüleceği üzere resim İslâm'da pek de tasvib görmüş bir nesne değildir. Ancak bugünkü hayat şartları

karşısında bundan kimi, nasıl koruyabileceğimizi de düşünmeliyiz. Yani her kesin esasen hayatına girmiş bulunan resmi, tam islâmî bir nizam varmış ve bütün şumûlüyle hüküm sürüyormuş gibi düşünerek ortadan kaldırmaya veya islâmî esaslara uydurmaya çalışmak, bu bozuk düzen cemiyetimizde ilk yapılacak iş olmasa gerektir. Bu itibarla herkesin olur olmaz resimlerin astığı, bunlara itibar ettiği ve ekseriyetin bunlardan alâkasını nez' etmenin de mümkün olduğu şu zamanda, bari bunların iyilerinin asılmasını temin etmek üzere yarayışlı bir takım tablolar neşrinde maslahat yönünden fâide gördük. Resme karşı olan arkadaşların görüşleri ve tenkidleri yerindedir. Ancak bu günkü şartlar içinde bir kâr zarar karşılaştırması yaparsak, duvarlarına resim asmaktan vazgeçirtemiyeceğimiz milyonlarca insanın hiç olmazsa iyilerini asmalarını sağlamak da pek yanlış olmazsa gerektir. Takva ölçüleriyle hareket etmenin

vücubunu kavramış ve bunu kuveden file çıkarabilmiş olabilenler ise, zaten bu tabloları asmazlar kanaatıyla hareket ediyoruz.

Kaldı ki, hep böyle süret ihtiva eden tablolar neşredek değiliz. Bunları bir takım kimselerin köy kahvelerine kadar, her tarafı sahte kahramanların resimleriyle doldurmak gibi gayretlerini bastırmak için neşrettik. Bundan sonra, ne zih müslüman yuvaları için eski hattatlarımızın nâdir eserlerinden seçilmiş âyet-i kerime veya hadis-i şerifler de takdim edeceğiz O takdirde bu mahzur bertaraf edilmiş olacaktır. Ancak posta ve bâyilerde gerekli ihtiramın gösterilmemesi endişesi ile, bu işi bir miktar tehir edip çâreler arıyoruz. İnşallah Sebil ile alâkah eşhasın okuyucusundan bâyisine kadar hepsinde metin bir ahlâk ve iman suuru mevcut olduğu kanaati ile neşredebileceğimiz bu nefis İslâm yazısı tabloları ile bu vâ- (Devamı 15. Sayfamızda)

Sebil

Siyâset sahnesinde «Keşanlı Ali»ler

Kadir Misiroğlu

Kahramanlık, kesbi yani sonradan ve çalışmakla elde edilebilen bir haslet değildir. İlâhî bir mevhibedir. Tezâhürüne medâr olacak bir takım zor şartlar gelip çatmadıkça da, mevcûdiyet veya adem-i mevcûdiyeti bilinmez. Tahakkuk derecesi ise, hiç şüphesiz ferdin ona âid fitri sermayesi kadar hâdiselerin vüs'at ve ehemmiyetlerine de bağlıdır. Bu sebeptir ki; müsâid zaman ve zemine denk gelememesi yüzünden tezâhür şansını elde edemeyip ruhlarda meknûz ve meçhûl kalmış nice kahramanlıklar vardır.

Diğer taraftan bazı kahramanlıklar da, sâdece temsil ve tezâhür plânında mevcut olan köksüz ve iğreti davranışlardan ibârettir. Böyleleri bir takım sinema hileleri ile canlandırılan hayat ve şahsiyetler gibi önceden tanzim ve tesbit edilen belli bir gâye için sahnelenirler. Ancak bunların çoğu, öylesine mâhirâne bir sûrette gerçekleştirilir ki; sahteliklerini farkedebilmek büyük bir dikkat ve ferâsete ihtiyaç gösterir. Hayatın tabii dekoru içinde oynanması ve bu oyuna habersizce ve tabii bir sûrette bir alay figürânın katılması, bunların sun'iliğini farketmeyi çok defa imkânsız denecek derecede güçleştirir.

Tuhaftır ki; böyle rolleri oynayanların ekserisi, bizzat bir tercihte bulunmuş olmayıp ruhları efsâne ihyâcı ile kıvranan bir kısım zayıf şahsiyetli insanların imâle edişleriyle ortaya çıkarlar. Önce kendilerine hâriçten izâfe edilen bu sahte kahramanlık tavrını tereddütle karşılar sonra da yavaş yavaş kabûl nîp benimserler. Gitgide o hâle gelirler ki; aralarından bir siper-i sâika gibi sivri bir uç imâl ve inşâ ederek kendilerine nisbeten tehlikesiz bir hayat ve hatta mücâdele sâhası ihdas eden tabansız bir kalabalığın şursuz ve dirâyetsiz sevk-u idâresi altına girerler. Bunlar artık âmir sanılan memurlardır. Çünkü emrettikleri, kendilerine hissettirilenlerden daha emin bir tâbirle söylemek gerekirse hissen kabul ettirilenlerden ibâret olur. Artık oynadıkları role inansalar da inanmasalar da hiç bir şey değişmez. Zira şeklen ve

zâhiren de olsa, sanıldıkları gibi görünmeye ve öyle davranmaya mecburdurlar. Aksi halde isimleri etrafındaki efsânenin yıkılmasına râzî olmak mecbûriyetinde kahrılar.

Bundan birkaç sene evvel, sahnelerimizde bu espriyi ifâde eden bir tiyatro eseri oynanmış ve oldukça alâka görmüştü: Keşanlı Ali Destanı. Bu tiyatronun Keşanlı Ali adındaki kahramanı aslında korkak bir insan olduğu halde, zannedersen tesâfüfen veya yanlışlıkla kendisine mâl edilen bir cinâyetin onu ağızdan ağıza pek cesur sanılan bir şahsiyete bürüyüp âdetâ efsâneleştirdiğini görür. Böyle tanınmak hoşuna gider ve önceleri reddettiği cinâyeti kabûllenir. Sonra da hep o zannedilen cesur adam gibi hareket etmeye kendisini mecbur hisseder. Bu haliyle o, artık kabûllendiği kahraman (!...) rolünü hayat boyu oynamaya mahkûm olur. Olur ama, fitratının tabii icâbı olan korkaklığını saklayabilmek için de bir hayli sıkıntı çeker.

Erken seçim mevzuunun son günlerde aldığı şekil -her nedensebana bu «Keşanlı Ali Destanı» nı hatırlattı. Hakikaten muhâlefet lideri Ecevit'le Süleyman Demirel arasında erken seçim isteği etrafında önceleri «kabarmazsın kel fatma» mantığı ile başlayan karşılıklı bôbürlenme ve birbirlerine meydan okuma edebiyâtı nihâyet neticesiz bir «dedim, dedi» uslûbuna dökülmüştür. İki tarafın da ortaya attıkları bu dâvadan çoktan pişman oldukları fakat bunu belli etmemek mecbûriyetinde kaldıkları, yandan çark için bir bahâne ihdâsı çâreleri peşinde koştukları dikkatten kaçmaktadır. Hakikaten bu son safhada her biri tereddüt ve hamlesizliğine mâzeret olarak diğerinin tavrını göstermektedir. Bilhassa Ecevit ve CHP sanki şimdiye kadar Büyük Millet Meclisi'ne binnetice is'af edilmemiş gibi «erken seçim» teklifini de eğer mutlaka kabûl edilecekse getirecekleri kanaatini izhar etmekte bunun için AP'den âdetâ garanti istemektedirler. Türkiye Büyük Millet Meclisi üzerinde hiçbir şahıs veya partinin vesâyet veya ipoteği mevcut olmadığına ve olamayacağına göre yapılacak bir teklifin neticesi hakkında kim kime mutlak bir garanti verebilir ki...?! Ecevit'in buna nâil olmadıkça teklifini ortaya koymamakta devam etmesi bir beynamaz özünden başka nedir?!

Doğrusu yine AP, CHP'den daha da cesur ve kararlı görünerek, «isterlerse bu teklifi «CHP ile ortak olarak Meclis'e getirebileceklerini» dahi söyleyebilmiştir. Buna mukabil Ecevit'in mâzeretleri tükenmiş olacak ki, tekâsülünü kargaları bile güldürecek şu mâzerete (!..) atfedebilmiştir:

«... Seçimlerin öne alınmasını biz AP'yi kendi kazdığı kuyudan kurtarmak için değil, o kuyuya ülkeyi, demokrasiyi ve ulusal ekonomiyi de birlikte sürüklemesini bir noktada ve bir an önce durdurmak için isteyebiliriz.» Buradaki «isteyebiliriz» kelimesinin Ecevit'ten «istiyoruz» tarzında neden sâdır almadığını anlamak için O'nun siyâset sahnesinde boy gösteren bir «Keşanlı Ali» olduğunu kavramak ve hatırlamak kâfidir. Fakat doğrusu Demirel'in de ondan geri kalır tarafı yoktur. Zira gerçekten erken seçim istiyorsa O'nun da bunu ciddi ve samimî bir teklif hâlinde Meclise getirmesine ne mâni vardır?!... CHP'nin kabûl etmeme korkusu mu?... Bu takdirde ne kaybedecektir? Unutmamak gerektir ki; erken seçimi ancak iktidar için sabırsızlanan bir muhâlefetin istemesi makûl addedilebilir. AP ise iktidarda olduğuna göre bunu benimsemesindeki sâikin sözüm ona «korkmadığını isbat» tan başka birşey olabilir mi?!... O halde AP tarafından yapılacak bir erken seçim teklifinin CHP'nin taraftar olmaması hâlinde, gerçekleşmesi sağlanamazsa da bununla kendisini tekrar halkın reyine arz etmekten korkulmadığının ispatı temin edilir ya, bu da yetmez mi?!... Eğer teklif samimî olarak yapılır ve CHP tarafından da benimsenirse, feni'melmatlûb olmaz mı?!... O halde bu, mütevalî ve müteakıl tereddüd ve oyalanmaların gerçek sebebi nedir?!...

Öyle anlaşılıyor ki Demirel de, aynen Ecevit gibi yapacağı teklifin Mecliste diğer tarafça desteklenmesinden değil, bilâkis desteklenmesinden çekinmektedir! Zira bu takdirde her ikisi de, kendilerini bizzat, arzu edilmeyen bir emrivâkin içine atmış olacaktırlar. Mes'ele şimdi iki ucu da kirli bir deynek hâlini almış bulunmaktadır. Şurası muhakkaktır ki; Ecevit'le Demirel'in her ikisi de, kendilerine büyük bir fâide matlûp olmayan erken seçim talebinde kerven ve mecburen mûsır gözükmektedirler. Bu, ötedenberi takinageldikleri sahte bir kahramanlık tavrının doğurduğu bir zarûret olarak ortaya çıkmıştır. Zira, aksine bir hareket, onların oynayageldikleri rolün ütün câzibesini silip süpürecektir. Şu durumda bunların her ikisi de, siyâset sahnesinde birer «Keşanlı Ali» değil de nedirler?!

Yakın tarihimize **Mechûl kahramanlar****Trabzon Meb'usu
Şehid-i Muazzez****ALİ ŞÜKRÜ BEY****«Müddei tarih ve vatandır!..»**

Ali Şükrü Bey

6

Kadir Mesuroğlu

Bilâhare tafsilâtıyla temâs edileceği üzere Ali Şükrü vak'ası hakkında doğruya en yakın mâlûmatı vermiş bulunan Dr. Rıza Nur da merhumdan muhtelif vesilelerle bahsetmiştir. Bunlardan O'nun karakterine taallük eden bazı ifâdeleri arz ediyoruz:

Dr. Rıza Nur Ankara'da Millet Meclisi'nin teşekkül ettiği suralarda meb'usların bir neği kışla gibi geniş yatakhaneler haline getirilmiş olan Dâr-ül Mualliminin üst katında yatışlarını anlattıktan sonra :

«Bizim kışla hayatı ayrıca kayda lâyıktır. Bizim odada yirmibeş kişi yatıyoruz. Trabzon Meb'usu Ali Şükrü de kaçıp gelmiş, yataklarımız yanyana. Yusuf Kemal yanımda. Biraz ötede Yunus Nâdi ile İzmit Meb'usu Süreyya (Abazadır) yanyana. Karşıda Tunali Hilmi. Gece-leri Yunus Nâdi ve Süreyya içiyorlar ve bir düziye kumar oynuyorlar. Tunali Hilmi esasen sarhoş geliyor, koltuğunda da bir şişe. Sabaha kadar yine içiyor. Uyuduğu yok. Ekseri gece rakısı bitiyor. «Rakın var mı?» diye şunu bunu da uyandırıyor. Günde galiba bir okkadan fazla içiyor. Biz uyuyoruz. Bende okuyup-yazma da yok. Zaten öyle bir memleket ki; kitap yok. Ali Şükrü orta boylu, güzel yüzlü, miyop olup gözlüklü, nâmuslu bir adam. Hayatı muntazam. Vaktinde yatıyor, vaktinde uyanıyor. Aslâ rakı içmiyor, rakının şiddetle aleyhinde. Hatta sigara ve kahve de içmiyor. Bahriye zabiti imiş ve İngiltere'de de bulunmuş; fakat pek fazla bir taassub halinde dindarlığı var. Çok da asabi bir adam.

Bir gece yarısında bir gürültü bir kıyamettir koptu. Dayak patırdısından yataktan sıçradım. Gözlerimi açtım. Ne göreyim. Ali Şükrü rakıyı almış eline eşek sudan günceye kadar içiyor. Hilmi öyle sarhoş

ki; mukavemet değil belki hissi rakıdan iptâl olmuş, yediği dayakları bile duymuyor. Acıdım araya girip âdi herifi kurtardım. Şimdi Şükrü yatağına oturmuş, hâlâ öfkelerini alammış. «Yahu! Ne oldu?» dedim. «Ne olacak!.. Eşek gibi içmiş; bu yetmemiş de beni uykudan uyandırdı. Ne o dedim. Rakın var mı? dedi. Eh artık, illallah. Edepsiz iyice döğdüm. Sen yetişmeseydin geberecektin» dedi. Herkes de uyanmış dinliyordu. Hakkı vardı. Her gece herkesi uyandırırın ama bir gün de işte böylesine tesadüf edersin. Eşek diyesin bari rakı isteyeceksen, rakı içen adamdan iste...» (14)

Dr. Rıza Nur, Ali Şükrü Bey'in öldürülmesi istikametinde daha önce vâki olmuş ve akim kalmış bir teşebbüsü kendisine atfen naklettikten sonra:

«Ali Şükrü demek bu teşebbüsten korkmamış, çünkü şiddetle muârazada devam ediyor-

du. Hakikaten kabadayı bir adamdı. Hem de güçlü kuvvetli...» (15) demektedir.

TBMM. nin Birinci Devresi'nde zabıt kâtipliği vazifesinde bulunmuş ve bu sebeple en hararetili gizli celselere de iştirak etmiş olan Mâhir İz Bey, son zamanda «Yılların İzi» adıyla yayınlanan hatıratında merhum Ali Şükrü'ye «Trabzon Meb'usu Ali Şükrü» serlevhasıyla müstakil bir fasıl ayırmıştır. Mâhir İz, O'ndan müspet olarak bahseden bir kaç kişiden biridir ve hakkında oldukça doğru tafsilât vermiştir. Bu bahse:

«Ali Şükrü Bey, İstanbul Meclis-i Meb'usân'ından Birinci Büyük Millet Meclisi'ne iştirak edenlerdendi. Bahriye binbaşılığundan emekli olmuştu. (16) İstanbul Donanma Cemiyeti İkinci Reisi idi. İngiltere'de okumuştur.» (17) girizgâhıyla başlayan Mâhir İz, daha sonra Ali Şükrü Bey'in şahsiyyetini şu satırlarla belirtmektedir:

● Ali Şükrü Bey merhumun «Donanma Cemiyeti» nde çalıştığı sırada sivil elbiseyle çektiği bir resmi. (Sebil: Arşiv)

«Bir kanunun müzâkeresi sırasında söz isteyenleri riyâset oturmuş, hâlâ öfkelerini alammış Hasan Fehmi Bey: «Efendim, ondört kişi söz aldı, isimleri okuyorum» dedi. Daha liste tamamlanmadan, gözlüklü ve Osmanlı bıyıklı genç bir zât, salon kapısının sağ tarafındaki orta köşesinden haykırdı: «Reis Bey! Söz istiyorum. Ben üçüncü olarak söz almıştım, sekizinci sırada okudunuz, lütfen listeyi tashih buyurun» dedi. Reis: «Efendim! Divân kâtipleri beylerle üç kişiyiz, sizden daha iyi görürüz, listede yanlışlık yoktur» deyince «Reis Bey! Ben söylediğim sözü bilirim. Dikkat etmişim, üçüncü olarak söz aldım, hakkımı istiyorum.» dedi. Reis bunun üzerine: «Ali Şükrü Bey! Müzâkereyi ihlâl ediyorsunuz, hakkınızda nizamnâme-i dâhiliye tatbik edeceğim» dedi. Ali Şükrü, hak istemeye devam edince: «Rica ederim Ali Şükrü Bey! Öbstriksiyon (*) yapıyorsunuz, hakkınızda...» derken Ali Şükrü Bey salonu terketmişti. Ben o zaman zabıt müdiri olan mümeyyiz Zeki Bey'e: «Bu zata dikkat edelim, küçük bir hakkını korumak isterken bu zat, ileride çok mes'ele çıkartacaktır.» demiştim. Öyle de oldu.» (18)

Mâhir İz Bey'in bu mevzudaki beyanlarına bilâhère yine avdet edeceğiz. Şimdilik, Ali Şükrü merhumun şahsiyyetini tebâruz ettirmeye çalıştığımızdan O'nu yakinen tanımak fırsatını bulmuş olan bir diğer yazarın şahâdet ve bayanına geçiyoruz. Bu yazar, fikirlerinin mâhiyeti herkesçe mâlum olan Falih Rıfkı Atay'dır.

O'nun bir nevi hâtırat demek olan «Çankaya» isimli eserinde Ali Şükrü Bey'den muhtelif vesilelerle bir kaç kere bahsedilmiştir. Bunlar, su katıksız bir İslâm düşmanının ifâdeleri olarak -velev tahkir ve tezyif makamında serdedilmiş bile olsalar- yine de O'nun nurânî simâsını çizmektedirler. Hakikaten Falih Rıfkı Atay Birinci

BMM. deki muhafazakârları anlatırken:

«Mecliste Mustafa Kemal'den kuşkulanan en tehlikeli ve azgın grup muhafazakâr takımı idi. Mütâreke yıllarında Osmanlıca irtica dediğimiz gericilik İstanbul'da da, Anadolu'da da abp yürümüştü. İttihatçılar Şer'îye mahkemelerini Şeyhülislâmlık dâiresinden Adliye dâiresine taşımayı devrimsel bir hareket saymışlardı. Yukarıda yazdığım üzere bu tartışma bile geri alınmıştı. İstanbul Maârif Nâzırı okuma kitaplarından «Türk» kelimelerinin kaldırılarak yerine «Osmanlı» sözü konmasını emretmişti. Ankara'da Maarif Vekilliği resim dersini, çizgi dersine çevirmiş, alabildiğine yeni medrese açmıştı. Anadolu'da Tanzimat'tan da öncekini hatırlatan bir hava vardı. Şâir Âkif, sarıklı hocalardan çoğu, Trabzon Milletvekili Ali Şükrü bu grupta idiler. Ali Şükrü, bir deniz kurmayı olduğu halde en azılı olanlardan biri idi. 26 yaşında Meclise gelmişti. Cür'etli ve atılgandı. Bir sağlık kanunu tartışmasında: «Kadınlarımızdan ne ister bunlar? Yüzlerini açtırmayacağız!» diye haykırmıştı.» (19) demektedir ve daha sonra ilâve etmektedir:

«Men-i müskirat adlı içki yasağı kanunu deniz kurmayı Ali Şükrü'nün teklifi üzerine bir şeriat kanunu olarak çıkmıştır.» (20)

14 — Dr. Rıza Nur — Hayat ve Hauratım C. II. İstanbul 1968 sh. 535-36

15 — Dr. Rıza Nur — a.g.e. C. III. sh. 1171.

16 — Binbaşılıktan emekli olmuş evvelce bildirildiği gibi istifa edip ayrılmıştır.

17 — Mâhir İz — Yılların İzi, İstanbul 1975, sh. 89

*) Müzâkerelerde tikanıklığa sebep oluyorsunuz» mânâsına bu Fransızca tâbir aynen kullanılmıştır. M.I.

18 — Mâhir İz — a.g.e. sh. 90 (19) Falih Rifki Atay, Çankaya — İstanbul 1969, sh. 261

(20) Falih Rifki Atay — a.g.e. sh. 262.

ALPTEKİN
KONFEKSİYON
ELBİSE
PARDESÜ

İMÂL ve TOPTAN
OSMAN
ALPTEKİN

Çakmakçılar Yokusu
Tarakçılar Cad. No.25
Telefon: 27 53 52 İST.

Millî Gençlik

FİKRİ, SANAT
AKSİYON

Aylık dergi

TÜRKÇESİ

**Ahmed
SELÂMÎ**

Şeriatımız karşısındaki fitneler

M alatyadan mektub yazan bir lise muallimi kardaşımız, fitne ve fesâdın pek yaygın olduğundan; birlik ve beraberliğe her zamandan ziyâde muhtaç olduğumuz bir devirde, mukaddes Şeriatımızı saptırıcı yeni yeni isimlerin, kitapların, ekollerin, fikirlerin ortaya çıktığından şevk ediyor. Ve ilâve ederek: «Fakat Şeyh Şâmil'in buyurduğu gibi (içde temizlik yapmadan dışa açılmak insanı hüsrana götürür), maalesef birçok genç ve ma'sûm kardaşlarımız nifak saçanların tesirinde kalıp, İslâm dışındaki bir takım safsataları İslâm zannederek, zihinlerini, ifsât edilmekten kurtarıyor. Bizim cenahdaki (.....) gibi neşir organlarımız ile nice gâfillerimizin de, bu mevzularda bilmeden propaganda etmeleri ayrı bir dert...» diyor.

Okuyucu kardaşımız bir kitaptan da oldukça geniş misâller vererek, «İslâm dışındaki bir takım safsataların İslâm zannedilişinden ve birçok genç ve masum müslüman yavrularının bu kabil fikirlere kapıldıklarından» acı acı dert yanıyor...

● Bugün, İslâm adına ortaya çıkıp da, İslâmcı geçinen birçok ekollerin mevcûdiyeti inkâr edilemez. Bu ekollerin bir kısmı, okuyucumuzun da işâret buyurduğu gibi kâinatın Fahri Aleyhisselâmı büyük ve tam bir «devrimci» ilân edebildiği gibi; dünyadaki buhranların menşei de iktisâdî sıkıntılara bağlanabilmektedirler!. Hatta bu kabil ekoller, mukaddes ve muazzez şeriatımızın, sosyalist doktrininin bazı belli prensiplerini taşıdığını; cemiyet hesabına ferdin fedâ edilebileceği kânûnuna kadar İslâm'da bulunmayan nice sosyalist kafa mahsûlü beşerî umdeleri bile ihtivâ ettiğini, asabiyetle ve iddialı bir edâ ile yazıp konuşabilmektedirler.

Son birkaç senedir varlığını hissettirmeye başlayan bir başka sapık cereyan da, ehl-i sünnetin 4 amelî mezhebinin birleştirilerek telifik cihetine gidilmesi görüşünden ibâretidir. Telifikçiliğin biraz daha sapıklaşmasının ortaya koyduğu muzır cereyân ise; «Peygamber zamanında mezheb mi vardı? Bu mezhepler bid'atdır, araya Ebû Hanife, Şâfiî gibi adamları koymak onlara tapmaktır, bu ise putperestliktir!» diyen mezhebsizlik fitnesidir. Fitne, mezhebsizlik noktasına gelince öy-

lece duracak sanılmamalıdır. Zirâ 4 imamın, ve bu 4 imamın usûlleri çerçevesinde, 10 - 12 asırdır nice selâhiyetli dîn ulemâsının hallettiği ve hükme kavuşturduğu mâyonlarca mes'ele, mezhebsizlik sebebi ile sıfıra indirilince, bu sefer halli ve hükme kavuşturulması icâb eden bir yığın mes'ele ortaya çıkacaktır. Hâl bu olunca ve iş bu noktaya gelince ise, «ictihad kapısı açıktır, yeni ictehadlar yapılmalıdır; Ebû Hanife reculse biz de biziz; yeni ictehadlarla dîn donuklukdan kurtarılmalıdır; icâbında sosyolog, psikolog, pedagog, jinekolog, biyolog, jeolog ve sâireyi varıncaya kadar herkesi içinde bulunduran bir heyete ictehadlar yaptırılmalıdır!» diyenlerin tehlikesi... İslâmı müsbet ilimler denilen tecrübi ve akli disiplinlerin peşine takma... Akıl, vahye tâbi' olacakken; vahyi, aklın kuyruğuna ilâştirme... Artık bu noktada, gerçek putperestliği görebilmek gerek!...

İşte bugün, içimizdeki fitne gruplarının belli başlıları bunlar... Ehl-i sünnetden ayrılarak, tarihte görülen fırâk-ı dalle (dalâlet fırkaları) dediğimiz sapık yollar, hep bu tür girizgâhlardan sonra ortaya çıkmışlardır. En büyük tehlike, hiçbir zaman, İslâm'ı karşısına aldığı resmen ve alenen ilân eden; kâfirliğini saklaması mümkün olmayanların e- lindeki tehlike olamaz... En büyük tehlike, İslâm dışılığı, İslâm olarak takdim eden tahrişçilik tehlikesidir... Bu, Mûsâ Aleyhisselâmın şeriatından, yehûdî parmaklarıyla Yehûdîlik dinini; İsâ Aleyhisselâm Şeriatından, yehûdî Pavlos fitnesiyle Hristiyanlığı; ve Kâinatın Fahri Aleyhisselâmın Mukaddes ve ekmel Şeriatından da, yehûdî Abdullah İbni Sebee gibilerin fitnesiyle İmam-ı Ali Kerremallahü veche Efenedimizi rab ittihazına kadar varanların 20 - 30 şübeli tehlikesi...

● Mukaddes Şeriatımızı sosyalistleştirme ekollerinden telifçilik, mezhebsizlik ve asra, nabza, keyfe, akla göre ictehadçılık cereyanlarını emziren ve semirten sâikleri ise, şöyle hulâsa etmemiz mümkün:

1 — Mukaddes Şeriatımız, en umûmî plândaki ruh umdeleriyle iyice öğrenilip samimî bir imân elde edilmeden, «düşmanı tanıma» esbâb-ı mucibesinden hareketle kapitalist, sosyalist ve sâir doktrinlerle hemhal olup, farkında olmadan aşağılık duygusuna kayış; ve bu sâikle de, İslâmı, sosyalist prensipler taşıyıcı gösteriş...

2 — Uzun seneler felsefeyi meczetdikden sonra, İslâmı, devamlı, felsefeye yaklaştıracı bir alışkanlık içinde telakkî ve tefsîr...

3 — İslâm'ı, İslâm'dan değil; İslâm'ı, Avrupalıdan, müsteşrikden, şundan bundan, ve sâireden öğreniş...

4 — Tercüme eserlerin, ehl-i sünnet Osmanlı ulemâsının köklü ve asıl eserleri önüne geçişi... Bunda harf inkulâbıyla, dînî ilimler tadrîs eden müesseselerin lâğvı ana sebebidir.

5 — Ehl-i sünnetin hükme varıcı metodunun yerine, bazı ismarlama proflar ve sâir adamlarla, Avrupalının, hükmü değil, görüşleri sıralama ve (şüphe) metodunun ikâmesi..

6 — Bu şüpheciliğin, aşağılık duygusuna taşıyan bazı zevât eliyle, ilmîlik pâyesi kazanarak (!) bazı din mekteplerine sokuluşu...

7 — Bazı lâik rejimlerin, kendi siyâsî, iktisâdî, ictimâî, hukukî, ilkesel, ülküsel ve tilkisel nizamları karşısında, aynı nizamların din tarafından da vahye müstenid olanlarının bulunuşunun bu rejimlerin keyfini kaçırışı; ve bu rejimlerin, nikaha varıncaya kadar, akidleri ve muâmelâtı olmayan bir İslâm ismarlamaları ve bunu, bazı sırları sıvazlıyarak ve ictehadlar döktürterek icrâya çalışması...

• FİLDİSİ
KULEDEN

Cemil
Meriç

Bir neslin intiharı yahut anarşi değil Anomi

3

Bir tarife doğru
Hukukçuyu tavsiye ettiği tedbirlerle başbaşa bırakalım. Şu kadarını söyleyelim ki, «evliya-yı Umur» efendilerimizin bu kitaptan alacakları büyük dersler vardır. Yazımızın mihreri siyasi ve içtimai bir düşünceler bütünü olarak anarşizmdir. Anarşiyi «gürültülü bir nümayiş vesilesi veya kimya tecrübeleri için bir fırsat» sayanların çılgınca hareketleri mevzuumuz dışındadır.

Asrın başlarında yayınlanan Büyük Fransız Ansiklopedisi anarşizmi şöyle tarif ediyor: «Her baskıya, her disipline, her hükümete her devlete, her iktidara, her otoriteye açılan bir savaş. Bütün şekilleriyle siyasi, manevi, iktisadi baskının kaldırılması; hükümetlerin organizmaları içinde erimesi; hakimiyetin yerine serbest anlaşmaların geçmesi... Emek, hiçbir dış güce boyun eğmeyecek, insan kendi kendine teşkilatlanacak ve tam bir bağımsızlık içinde yaşayacak; ehliyetine göre üretecek, ihtiyacına göre tüketecek.»

Aynı senelerde çıkan bir iktisad lûgatına göre (Leon Say, cild 2, 1900) «İhtilâli anarşizmle, demokratik sosyalizmin kökleri bir: işçi sınıfının acıları. İkisi için de sefaletin sorumlusu: Asri cemiyet. Sosyalizm kurulu nizamın tenkidçisi, anarşizm ise sosyalizmi de tenkid eder. Yani tenkidin tenkidi... Gerçi sosyalistler de otoriter devleti red ederler. Despotik devlete düşmandırlar. Devletin yerine cemiyet geçmelidir. Kullandıkları esrarlı formül şu: «ferdlerin hükümeti yerine eşyanın idaresi.» (Engels) Ama anarşistler devleti toptan reddederler, mühim olan ferdin saadetidir. Hürriyet olmadan saadet gerçekleşemez. Demokrasi yani halkın hakimiyeti demek siyasi hürriyet demek değildir. Halk, iktidarını memurlara devretmek zorundadır. Demek ki, hep insanoğlunun hükümeti, hep keyfilik.» (Proudhon)

Görürüz ki, bu iktisad lûgatı da tarifden fazla tefsir ve izaha yönelmektedir. 60 yıl sonraki bir lûgata başvuralım: Lalande'in meşhur Felsefe Lûgatı (1960) »a) Karışıklık (Daha çok düzenle-

ylci bir otorite yokluğundan doğan nizamsızlık. b) Bir çok neveleri olan siyasi meslek. Hepsinin de ortak yönü: Ferde yukardan kabul ettirilen her çeşit devlet teşkilâtının reddidir. Bu manâda bazan an-archie olarak yazılır. Bazan da anarchisme kullanılır ki daha doğrudur. Böylece karışıklık mânâsına gelen mefhumla siyasi anarşi ayırd edilmiş olur. Anarşist mesleklerin ortak yönü, medenî kavimlerin yakın bir gelecekte devletsiz yaşayacakları inancıdır. «Godwin, Proudhon, Stirner, Tucker devleti kayıtsız şartsız red ederler. Tolstoy devleti mutlak olarak değil, medenî kavimlerin yakın geleceği için red eder. Bakunin ve Kropotkin için devrim yakın bir gelecekte devleti ortadan kaldıracaktır. Anarşist meslekler mülkiyet konusunda ya «administredirler (Godwin, Proudhon) yahut doministe. Devrimci doktrinler de ikiye ayrılır: a — Direnişçiler (Tucker, Tolstoy) b — İsyancılar (Stirner, Bakunin, Kropotkin).

Anarşist doktrinlerin üzerinde birleştikleri bir başka nokta: Üretim ve emeğin kendiliğinden düzenleneceğine inanışları. Onlar da Fourier gibi her şeyin (cazibe sayesinde) tıkır tıkır işleyeceğini söylerler. Bir kelimeyle hepsi de iyimserdir.»

Suavet daha aydınlık (Dictionnaire Economique et Social, 1969): «Anarşizm bir hareketler ve doktrinler bütünü; hepsinin ortak ve ayırıcı vasfı, ferdi değerlerin yüceltilmesi ve netice olarak otoritenin reddi. Otorite halk üzerinde bir baskı ve istismar aracıdır.

Kısmen Rousseau'ya (İçtimai Mukavele) ve Hegel'e (insanın dini, siyasi, iktisadi v.s. «yabancılaşmalarla savaşı) dayanan anarşizm, XIX. asrın ikinci yarısında geliştirildi. Liberalizmi -hemen hemen Marx'la aynı açıdan- eleştirir anarşizm bütün vatandaşları kanun önünde eşit kılan 1789 İhtilâli, onlara gerçek bir eşitlik, iktisadi eşitlik kazandırmamıştır. Şu halde devletin yerini ferdler arasında yapılacak sayısız anlaşmalar almalı, içtimai münasebetleri onlar düzenlemelidir. Mevcut devletler bir

federasyon içinde toplanmalı, mülkiyet «tasarruf (possession) dönüşmelidir. Liberal düşüncelerin abartılı olan mutlak bir ferdiyetçilik adına otoriteyi yeren anarşistler, otoritenin iktidardan doğduğunu görmezlikten gelirler; bir takım (Rus anarşistleri gibi) işi yöneticilere karşı suikast tertibine kadar vardır.

Anarşistlerin başlıca kaynakları, Proudhon (1809-1865) un «Mülkiyet Nedir»'i ile Stirner (1806-1856)'in «Tek ve Dünyası»dır. En tanınmış anarşistler Elisée Reclus (1830-1905), Jean Grave, Bakunin (1814-1876), Kropotkin (1842-1921), Ravachol, Vaillant v.b. Çoğu hayâperest ve hassas kimselerdi ve dâvâları için yığıtçe döğüştüler.

Anarşizm Rusya'da, İspanyada, Fransada önemli bir rol oynadı. Siyasi bir parti içinde mücadeleyi reddeden anarşistler daha çok sendikalar içinde kavga verdiler (anarko sendikalistler); sendikaların politika dışı kalmasından ve genel grevden yanaydılar.

«Ahlâk bakımından çok titiz olan ve insanların hürriyeti için savaşan anarşistlerin siyasi hayata katılmamış olmaları üzücüdür.»

Şimdi de bir sosyoloji kamusuna göz atalım (La Sociologie, J. Caseneuve ve D. Victoroff başkanlığında bir heyet, 1970) :

«Anarşi de, demokrasi veya despotizm gibi -bir aynadan bir aynaya aksedercesine- hem bir ülkenin durumunu, hem ideal bir topluma, hem siyasi bir mesleğin tarihçesini ifade eder... Rousseau'nun, tabiatı iyi ve hür olan insan inancından yola çıkan anarşizm, tarib içinde üç akıma ayrılır: hıristiyan anarşizmi, Tolstoy'un öncülüğünde Çarlık Rusyasında gelişir; ferdiyetçi anarşizm, piri Max Stirner; komünist anarşizm. Proudhon, amaçlarını açıkça belirttiği için, bugün de, anarşizmin en büyük nazariyecisidir. «yönetilmek, selâhiyetleri de, bilgileri de, faziletleri de olmayan yaratıklar tarafından göz altında bulundurulmak, casuslanmak, sürüklenmek, onların kanunlarına boyun eğmek, kurallarına lebbeyk demek, güdülmek, tartaklanmak, damgalanmaktır...» Proudhon için, devlet bir vâhime'dir, hür bir zekâyâ düşen vazife bu vâhime'yi müzelere ve kütüphanelere kapatmaktır.

Anarşist toplum olur mu? Anarşiyle toplum çalışan iki mefhum; bununla beraber, çeşitli unsurların terkiibinden doğan anarşist bir toplum düşüncesi, zamanımızda da, ütopyacı fikirlerin ve eylemlerin kaynağı olmakta devam ediyor.»

Kamuslar arasındaki bu gezintiye Larousse'un son sözlüğüyle noktalayalım «anarşi, ferdin her türlü hükümet vesayetinden uzak kalmasını isteyen siyasi ve içtimai meslek.»

Meydan-Larousse bu tarifin altına şu bilgileri ekliyor: «anarşi, Türk Ceza Kanunu madde 141/2'ye göre suç sayılır. Adı geçen maddeyle, devletin siyasi ve hukuki temel nizamlarını topyekün yok etmek gayesini güden cemiyetleri, her ne ad altında olursa olsun, kurmaya tevessül edenler veya kuranlar veya bunların faaliyetlerini tanzim, sevk ve idare edenler veya bu hususda yol gösterenlerle, bu gaye için her ne suretle olursa olsun propaganda yaparlar cezalandırılırlar.»

ortadoğu/dan

SAİD SAMİL

YAHUDİ DÂVÂSİ ve FİLİSTİN

5 — İngiliz Hükûmetiyle bir ahid mâhiyetinde olan Balfor vaadi açıktan açığa Arap temennileriyle tezdad halindedir. Bundan dolayı iki tarafın isteklerini telif etmeye imkân yoktur.

İhtilâf mevzularını böyle açık bir şekilde dile getirdikten sonra, Arapları haklı gösterirken bu İmparatorluk Hey'eti neticede Filistin'in taksimini tavsiye etmesi bir garâbetir. Bu garâbetin en tezdadlı tarafı da taksimde Filistin'in en zengin en mâmur, en münbit ve en güzel sahil kısmının Yahudilere, geri kalan dağlık ve çöl kısmının da Araplara verilmesinin uygun görülmesiydi. Bu bakımdan bu vesika meşhur İngiliz iki yüzülüğünün en karakteristik nümunesi sayılabilir.

Filistin'deki nüfusun beşte birini bulmayan bir azınlık hesabına.. Hem de düzme kurulmuş bir azınlık hesabına, Büyük Britanya Kralliyetini temsil eden bir hey'et tarafından Filistin'in taksimini istemek gülünçtü. Bu isteğin ne hukûkî bir dayanağı, ne de iktisâdî icâbata uyar bir tarafı vardı. Üstelik İngiliz câmiasının çıkarlarına da aykırı düşüyordu. O halde bu kararın bu hey'ete İngiliz olmayanların baskısı ile verildiği muhakkaktı.

İngiltere'ye bu baskı yapıldığı zaman, yalnız İngiliz bayrağının dalgalandığı o muazzam imparatorlukta yaşayan müslümanların sayısı, itirâfı kusurdur ama, dört yüz milyonu buluyordu. Birinci Dünya Savaşı'nda Osmanlılara karşı harbe karar veren İngiltere, bu büyük kitleleri oyalamak kasdiyle bol keseden vaatlerle Türkler'e karşı Araplar'ı harekete geçirdi. Geçirdi ama bununla, İslâm Âlemi'nin Araplar'a olan saygısını hissedilir derecede zedeledi. İngiltere bundan da faydalanmasını bildi. Savaş sonu Şerif Hüseyin Paşa'yı, Hicazdan alıp Kıbrıs'a götürmekte mahzur görmediği gibi İslâmî medeniyete beşiklik yapan ve ilmi hamûlesiyle insanlığa değer kazandıran tarihi ülkeleri Fransızlarla yaptığı an-

laşmalarla paylaşmaktan da çekinmedi.

Buna ilâveten müslümanların hac farızası icâbı yılda bir kere buluşup dertleştikleri Haremeyn-i Şerifeyn'i mü'minlere zindan kılmak gayesiyle, Arabistan'ın en savaştı kabilelerine, zemin hazırlamak sûretiyle, oralara Vehhâbi cemaatini hâkim kıldı. Asr-ı Saadet'i aynen yaşatmak kaygusuyla teceddüdü bid'at sayan, yani bütün yeniliklere sırt çeviren son derece haşin ve mutaassıb olan bu mezhebin icra vâsıtası kılıdı.

Londra hükûmeti kana hile hazırlanan bu tertib adım adım tatbik mevkiine konuluyordu. Gayesi İslâmî inançları yıkmak ve müslümanlar arası tesânüdü bozmaktı. Asırlar boyu Avrupaya karşı mukavemette bulunan Osmanlı Devleti yıkıldıktan sonra yahudilerle açıkça işbirliği yapan İngiltere için, bu icraatta sakınacak veya engellenecek taraf kalmamıştı. Bundan dolayı Anadolu'nun dişini tırnağına takıp tek başına savaşa atılması İngiltere için hesap dışı bir sürpriz oldu. Hele bir müddet sonra Ankara'nın Moskova ile anlaşması, İngilizler'in şaşkınlığını endişeye çevirdi. Bu gibi ahvâlde İngiltere'nin tatbik edegeldiği bir taktiği vardı. O da alâkadar başka devletleri kendi hesabına alârma geçirmektir. Bu kere İngiltere'nin bu çağrısına Fransa dâhil hiç bir devlet alâka göstermedi. Filistin mevzuunda İngiltere'yi tazyik eden Vaşington Hükûmetinin bile İngiltere'nin bu alârmasını tebessümle karşıladığı görüldü. Herhalde buna sâik yahudiler olsa gerekti. O sıralarda Moskova'da yahudi nüfuzu hâkimdi. Çünkü yahudilere sıkı bağlantılarla bağlı olan Lenin hayatta idi.

Troski ve hempaları en mes'ul mevkileri işgâl ediyorlardı. Bu kere marksizmi Doğu'da yayabilmek için Anadolu'daki harekâta bütün gayretleriyle nüfuz etmeye çalışıyorlardı.

(Devamı var)

Darağacı'ndan güçlü mektep!

Dogan Kologlu'nun görüşleri

Özdeğer maco bina için bir tarafta dogan Kologlu'nun de yapayalnız yollu ayı deplasman bir bakışta olarak, bun deplasmanı birinci yolla de gelmiş tabii ki moral çöküntüsüne zıvancılık, bu türde zorunluluğu izlenimle yitirmek, Galatasarayın besap vermede başka endişeleri vardı.

Teknik, atletik ve tribüne karşı sorumluluğu üç günden aşlamaya başladı... Kalamında futbolculardan gözetim müdürü ve "Ben sakatım" bahsettiği topçu atletleri silleyle yaranma gelmiş. Karad Deniz sahillerinde kamp düzenlenmiş ve üç atletler oynama oynayan zamanında piscelemek istememizin nedeni budur...

Galatasaraylı futbolcular artık teknik adamlardan korkmuyorlar. Önce, giydikleri formanın ağırlığı altında eziliyorlar... Sonra, tribünlere bakacak yüzleri almadığını biliyorlar.

Önce bir Galatasaraylı sporcu ve futbolculardan futbol sahası sevdiği bahsetti ve işi için getirdiği malzemeleri anlattı. O zaman bu bahsettiği gibi Galatasaraylılar nasıl sızdı çıldığına şüpheli. Siyasi mahkûmlardan önce fertleri bile kaçarken, hapishanelere Galatasaray pilâvı yollandığını belirttik.

Galatasaray Top adamının bir gazetesine verdiği beyanat, sirkatın söyler gibi oldu...

Galatasaray topçusu baklayı ağzından kaçırdı

Galatasaray futbol takımı, Karadeniz yolculuğuna çıkacak ve Trabzonspor ile karşılaşacaktı. Takımdaki topçuların topçubaşın mevkiinde bulunan adamın biri, bir gazetenin ard sayfasına verdiği beyanatta şöyle diyordu:

«Takımın forması ile rakiplerimizi korkutacak kadar büyük olan isminizin bilincinde olmayan bazı futbolcuları uyardık. Bir kısmı söylenenleri sünger gibi emdi ve «kulübe üye olmaya kalktı». Bir kısmı hiç bir Galatasaraylı sporcunun aç kalmadığı ve futbol sonrası sevildiği takdirde en iyi işlere getirildiği misalini duyunca «Benim de endişem buydu. Galatasaray'a bir kat daha bağlandım» dedi... Onlara, hapishaneye giren Galatasaraylılara nasıl sahip çıktığını anlattık. Siyasal mahkûmlardan, aile fertleri bile kaçarken, hapishanelere Galatasaray pilâvı yollandığını söyledik...»

Topçulara «moral» nutku esnasında işe siyaset karıştıran Topçubaşı, mekteplerinin mahkûmlarla nasıl «dayanışma» halinde olduğunu kâfi derecede açıklamadığını sanmış olacak ki devam ediyor:

«Burada isimle açıklamadığım halde çocukların kim olduklarını bildiği misaller verdik... İdamdan korkan gene başka bir siyasal mahkûmun bütün ümitlerini yitirdiği bir anda Galatasaray Kulübünden gelen bir mektupla, kulübe üye oldunuz sözü ile hayata nasıl döndüğünün heyecanını yaşadık... Galatasaray'a atılan iftiraları, gerçek dışı sözcükleri eleştirdik... Devlet okulu olup da imtihan-

la öğrenci alınan bir okulun diğer okullardan farkı olmadığını ve Türkiye'de Galatasaray okuluna sarfedilen burjuva deyiminin tüm devlet okullarında aynı oranda geçerli olduğunu açıkladık... Buna rağmen Galatasaray'ın kültürünün mezunlarını getirdiği bir yer varsa bunu «Batınım girdiği pencere» değil, «Çağdaş kültüre açılan pencere olduğunun bilinmesini anlatmaya çalıştık... Çocuklar glydikleri formanın haysiyeti ile renklendiler... EĞİK başları Karadeniz sahillerinde dikildi...»

Topçubaşının bu beyanatına rağmen maalesef «EĞİK başları» Karadeniz sahillerinde dikilemedi ve Trabzonspor karşısında ezilmekten kurtulamadı. Bu işin futbol tarafı..

Ancak, Topçubaşının beyanatının asıl ehemmiyetli tarafı itirafıydı. Hakikaten iftira mı ediliyordu yoksa doğru muydu, kurcalanmaya değerdi. Çünkü, bu Galatasaray için Anadolu'da «Düün-u Umûmiye takımı» tâbiri kullanılırdı. Düün-u Umûmiye, yani koskoca Devletimizi yıkan emperyalizmin o zamanki adı... Topçubaşı, mektebin «Batınım girdiği pencere» yani, Batı emperyalizminin içimize sızdığı yuva değil, sadece «Çağdaş Batı kültürüne açılan pencere» olduğunu iddia ediyordu ama, galiba bir ithamı reddetmekten ziyade bu sözleri ile âdeta Galatasaray mektebinin «hamurunun» Batı tarafından yuğurulduğunu teyid ve itiraf ediyordu.

İtiraf bir tarafa bu beyanati okuyanlar asıl şunu soruyorlardı: Galatasaray'ın ipten kurtardığı siyasal mahkûm kim?..

CHP'li solcu senatör Prof. Alacakaptan'ın toplantuya düşürülen kardeşimiz tornavida ile katledildi

BİR ŞEHİD VERDİ

— Şerafeddin ÖZKAN
Almanya'dan bildiriyor.
Almanya'da çalışmakta olan ve MİH Görüş Teşkilatı mensubu müslüman kardeşlerimizden Adil Akyol, solcu Profesör ve politikacı Uğur Alacakaptan'ın siyasi mahiyette tertiplendi-

ği bir toplantıda birtakım meçhul şahıslar tarafından dışarıya çağırılarak yavrusunun gözleri önünde ve hunharca tornavida ile vurularak şehid edildi. Dokuz yerinden vurulan ve kanlar içerisinde hastahaneye kaldırılan kardeşimizin karaciğerinin iki yerden yırtıldığı doktor raporlarıyla

açıklandı. Hadiseye el koyan Alman Polisi ise cinayetin fâilî solcuların eşkâllerinin tesbit edildiğini ancak yakalanamadıklarını açıkladı.

Hadise mahallinde bulunanların ifadelerine göre Adil Akyol kardeşimiz, «Türkevi» denilen yerde bir toplantı tertip eden CHP'li solcu Prof. Uğur Alacakaptan'ı dinlemek için bahsi geçen yere gitmişti. Nitekim, toplantı esnasında çekilen fotoğraflardan da bu tesbit edilebiliyordu. Toplantıya Adil Akyol gibi daha başka müslüman işçiler de gelmişler ve solcu Profesörün diyeceklerini dinlemek istemişlerdi. Ancak, toplantı devam ederken Adil Akyol'un yanına gelen bir şahıs kendisini dışarıda görmek isteyenlerin bulunduğunu söyleyerek Akyol'u binadan çıkardı. Oğlu ile beraber dışarı çıkan Akyol'un üzerine çullanan solcular merhumu evvelâ döğdüler ve sonra da bir tornavida ile dokuz yerinden vurdular. Kanlar içinde kaldırılma kapaklanan Akyol hastahaneye kaldırılırken ruhunu teslim etti.

Cinayet haberinin duyulması üzerine solcu Prof. Alacakaptan toplantıya ara vererek «Bir devrimci ve CHP'li arkadaşımızı faşistler öldürdüler. Hepinizi saygı duruşuna davet ediyorum.» dedi. Bunun üzerine sol yumruklarını havaya kaldıran aralarında maoist, ruscu ve sair kamplardan solcuların da bulunduğu kalabalık, bizzat kendi arkadaşları tarafından şehid edilen Adil Akyol kardeşimizin hatırasını iştismar ile «devrimci solcu» diye saygı duruşunda buldu.

Şehid kardeşimiz Adil Akyol 36 yaşında evli ve dört evlâd babası idi. 8 seneden beri Almanya'da gurbette çalışıyordu. Geçtiğimiz 1975 yılında Hacca gitmişti. Isparta'nın Senirce köyünden olan Hacı Adil Akyol kardeşimizin hunharca katli Almanya'da olduğu kadar Türkiye'de de derin teessür uyandırdı.

● Adil Akyol Kardeşimizin öldürülmesinden az önce toplantı mahallinde çekilen resmi... Adil Akyol bir müddet sonra bir solcu tarafından dışarıya çağırılacak ve orada tuzağa düşürülerek hunharca katledilecektir. Aşağıdaki kupürde ise hadiseyi duyuran Ekspres adlı Alman gazetesi görülüyor. Alman gazeteleri cinayet haberine geniş yer verdi. Burada bazı Alman gazeteleri solcuların yanılmalarıyla Adil Akyol kardeşimizin göya toplantıyı sabote etmek istediği yalanını yazdı. Bu yalanın bilhassa Köln Radyosu'na hakim olan komünistler tarafından yayıldığı biliniyor. (Foto: Sebül)

Şehidimiz

● Komünistler tarafından şehid edilen kardeşimiz Adil Akyol'un geride mahzun bıraktığı yavruları: Ahmet 15, Aziz 13, Uğur 9 yaşında küçük Hatice ise daha üç aylık... Ocaklarına ateş düşen Akyol kardeşimizin ailesinin derin teessürünü Almanya'daki müslüman kardeşlerimiz paylaşmaya çalışıyorlar. Bu arada bir müslüman kardeşimiz hadise üzerine şöyle dedi: «İnşaallah bu acı biz gurbet ellerdeki müslümanların şuurlanmamıza vesile olur da birlik ve beraberliğimizi perçinler. Hacı kardeşimiz sağlığında böyle bir vahdetin tesis edildiğini görmeyi çok isterdi.» (Foto: Sebül)

Fikir Kılıcı

Halid Ünal, Klön'den yazıyor

Zaman zaman kılıçlarımızı bilemeliyiz. Kurşuni renkteki zehir bulutlarının, kir, is, pas, küf ve karanlıkla el ele vererek benek benek lekelemesine, köreltmesine fırsat vermeden kılıçlarımızı bilemeliyiz. Yani kılıçlarımızın savaş gücünü potansiyel olarak korumalıyız. Yoksa ne kılıçların manası kalır, ne de bu kılıçları taşımamızın. Hatta aleyhimize şahadet bile eder, kötü savaşçı olduğumuza... Kılıçlarımızın körlüğünü, kesmezliğini hasmımızın farketmesi ise tam bir fiyasko olur bizim için...

Kılıç savaşın sembolüdür. Savaş ise o şekliyle veya bu şekliyle bir realite olarak yeryüzünde varolagelmıştır ve devam edecektir. Yalnız metodlar değişmiştir! Bütün insanlar için «barış ve kardeşlik» (1) isterken kılıç bilemeğe devam etmek, «kamufraj» ve «hile» metodu değil midir? Hasımı uyutma, vakit kazanma taktiği değil midir? O halde insanlığa Hak uğruna yapılan savaş numunesini göstermiş olan, sava-

(Devamı Sayfa 10 da)

Mekânı Cennet olsun

8 seneden beri gurbet elinde alnteri döken, bu meyânda tam bir müslüman gibi yaşayıp küfre karşı mücadele veren İman kardeşimiz

Hacı Adil Akyol

Komünistler tarafından hunharca vurularak şehid edildi. Makamı Cennet olsun. Allah rahmet eyleye...

Almanya'da çalışan müslüman kardeşleri

35jähriger Irke

Vor dem Sohns

Von ICH GR

exp Köln - Von Aug jährigen Sohns mein Freund einer Wahlversammlung von ihm wurde so der verdächtig-Krankheitsobwand Obwohl die Polizei die Versammlung verboten, fehlte von den Tätern.

Etwa 270 in Köln bende türkische Arbeiter waren am Sonntag zusammengekommen um den Senator Prof. jur. Uğur Alacakaptan einen Anwalt zu bestellen.

AL Tont des Ecev centst artigt In

plantısında
ledildi

DİK

ADİL AKYOL

Türke störte Wahlveranstaltung:

den Augen des mes erstochen

on ULRICH GROSS

Vor den Augen seines vierzehn-
wurde ein Fabrikarbeiter (35) wäh-
versammlung erstochen. Ein Freund
so schwer verletzt, daß er im Mil-
nhaus behandelt werden mußte.
lizei bereits zwölf Besucher der
rhört hat, fehlt bisher jede Spur

Erstochen: Adil Akyol

selnem Körper ist.

Köln le-
Gastar-
Sonntag-
mmen,
Prof. Dr.
akaplan
ten die

Als der Senator ein
Tonband mit einer Rede
des Oppositionsführers
Ecevit abspielen wollte,
entstand plötzlich tumult-
artige Unruhe.
In dieser Unruhe

● Solcu Prof. Alacakaptan (ceketsiz olan)

TANIDIĞIM ADİL AKYOL

Mekki YASSIKAYA

— Ben ne serseri imişim ah ben ne serseri imişim ki 30 yıl hiç bir şeyden habersiz yaşamışım... Boş ve avare geçen günlerin hesabını Rabbül âlemine nasıl vereceğimi! diyerek iç çekiyor, âdeta dövünüyordu.

Gözleri ıslak, o coşkun heyecanı devam eden muhterem heyecanla ayağa kalkarak:

— Mekki Bey, size çok kıymetli bir hediye vereceğim. Bunu ancak siz anlayabilir ve ancak bu sizin elinizde olduğu sürece ben saadet duyabilirim. dedi. Doğrusu ben de merak ettim.

— Buyurunuz. Bu, geçen yıl Mekke-i Mükerrreme, Medine-i Münevvere ve Kâbe-i Muazzamayı; Sevgilimiz, biricik önderimiz; Peygamberimiz, Habibullah, Hz. Muhammed (S.A.V.) Efendimizin nürlandığı beldeyi ziyaret ettiğim zaman aldığım, KUR'AN-I KERİM... Allah rızası için bunu kabul ediniz ve bunu okudukça bana dua ediniz... dedi.

O anlar, öylesine içimde yaşıyor ki; şu satırları yazarken bile, aynı heyecanı saniye saniye büyük bir hazla tadıyorum... Ama ne çare; bugün bu tattığım haz ve heyecanlar, buruk bir acıya gark olmuş, içimde dinmek bilmeyen bir ıstırap, bir sancı kumkuması haline dönmüştür. Evet dostlar, çim yanıyor... Yanıyor ki hem de nasıl...

Evet, o heyecanı imanından kopup gelen zât-ı muhterem ADİL AKYOL'du... ADİL AKYOL bana göz yaşlarıyla hikâye ettiği hayatı: «Bir buçuk, iki sene evveline kadar tamamen berbattı.» Ama bu hüküm o günkü ADİL AKYOL'a göre idi...

«İki yıl öncesine kadar arasıra namaz kılardım. Hayırda hasenatta pek gözüm yoktu. Kazandığımı bir hay — huy içinde ezderdim... İslâm bana göre o zamanlar çok değişikti... Öyle iğrenç bir eğlencem yoktu ama İslama kendimi yakın sandığım derecede uzaktım... Fakat tesadüfen bir gün Köln'deki «Millî Görüş Teşkilâtı» na bir arkadaşımın ısrarıyla gitmiştim. O gün oradaki kardeşlerle birlikte Braun Schweig, Salzigitter taraflarına gittik... Yol boyunca yapılan sohbet ve aralarındaki kardeşlik bağları, davranışları beni öylesine tesir altına aldı ki, bu bahsettiğim şehirlerde yapılan ziyaretlerde bir kat daha arttı...

O ziyaretlerden dönerken ben bir başka insan oldum. Çok ağladım ve diyebilirim ki, hayata yeniden başlayan taptaze bir insandım... Artık o günden sonra kendi kendime «Sen de böyle olmalısın Adil, sende müslümansın, sen de çalışıyor, sen de kazanıyorsun. Senin de sıhhatin hamdolsun yerinde... ama sen niye İslâm'a uzak, ona tâbi değilsin» dedim... Böylece, ilk hac mevsiminde Hacca gittim. O mukaddes belde de tevbe istiğfarda bulundum. Geçmişim için af diledim...» diyordu Adil Akyol...

İşte Adil AKYOL, coşkun imanı yüzünden komünistler tarafından hunharca şehid edilen böyle bir kimse idi...

Cismen, belki Adil Akyol aramızda yoktur ama, o bütün büyük bir gayreti ve verdiği CİHAD'la, coşkun heyecanı ile gönlümüzde yaşamaktadır, tıpkı bu güne kadar bu dâvaya kelle vermiş nice isimsiz şehid-i muazzezler gibi...

«Bu dâvaya gönül verdik» diyenlere karşı, «Ben canımı verdim» diyen Adil Akyol Ağabeyim Makamın Cennet olsun... Geride bıraktığın yetimlerin ve aile efradına Allah büyük sabır verip, yardımcılarını olsun (amin)

MÜSLÜMANLAR DAYANIŞMA HAFTASI MITİNGİ YAPILDI

MİLLÎ Türk Talebe Birliği Ankara Teşkilâtı ve Akıncılar Derneği tarafından tertip edilen «Müslümanlar Dayanışma Haftası» yapılan miting ve yürüyüşle sona erdi. 1 - 6 Mart tarihleri arasında sergiler, konferanslar ve mitinglerle devam eden haftanın programlandığı şekilde muntazam ve olgun bir havada gerçekleşmiş olması müslümanlar arasında memnuniyet uyandırmadı.

Ankara Tandoğan Meydanı'nda kalabalık bir halk kitlesi ile İslâmî gençliğin takibettiği mitingde yazarlarımızdan Mustafa Yazgan da bir konuşma yaptı. Yazgan konuşmasında İslâmî uyanışın artık dalga dalga bütün yurdu kapladığını ifade ile bu esnada müslümanları tam bir birlik ve ittifadın beklediğine işaret etti. «Müslüman Türkiyesi», «Hak yol İslâm!», diye haykıran binlerce müslüman Tandoğan Meydanındaki miting bir yürüyüşle Kurtuluş Meydanına kadar devam ettirdi. Tam bir disiplin içerisinde nihayete eren yürüyüşle «Müslümanlar Dayanışma Haftası» istenilen hedefine ulaşmış oldu.

Hafta içerisinde tertiplenen konferanslara ise binlerce müslüman katıldı. Konferanslar'dan evvel MTTB Ankara Teşkilâtı Reisi Ali Dursun bir konuşma ile ilân edilen haftanın maksadını açıkladı ve İslâmî gençliğin bundan böyle sesini daha gür bir şekilde duyuracağını söyledi. Ali Dursun, İslâmî gençliğin Türkiyemiz üzerinde emelleri olan emperyalist kuvvetlere karşı uyanık bulunduğu işaretleri kokuşmuş oligarşik düzenin bekçisi olmayacaklarını ancak bu düzenin yerini bir başka müflis ve emperyalizm vâşığı düzenin almasına da müsaade etmeyeceklerini söyledi. Ali Dursun «Hak Nizam hedefimizdir. Bu hedefe vasil olmak için var gücümüzle gayret gösterecek, baskı tehdit ve avutmalara kulak asmayacağız.» dedi.

● DR. MUSTAFA BİLGE
KONFERANS VERDİ

MTTB ve Akıncılar Derneğinin müştereken tertip ettikleri «müslümanlar dayanışma haftası» münasebetiyle, «İslam ülkelerinden sosyo-kültürel akımlar» konulu bir konferans veren Dr. Mustafa Bilge yaklaşık 900 milyon müslümanın üçte birinin, dünyanın çeşitli ülkelerinde azınlık halinde yaşadıklarını belirterek «bu kardeşlerimiz akıl almaz zulümlere maruz kalmaktadırlar» dedi.

İslâmî barışın esas olduğunu kaydeden Dr. Bilge, Kuran-ı Kerim'de 100 kadar ayette «selâm»dan bahsedilirken harb ile ilgili ayet sayısının 8'yi geçmediğine dikkatleri çekerek İslâmîyetin huzur ve saadet dini olduğunu ifade etti.

(Sayfayı Çeviriniz)

● Müslümanlar Dayanışma Haftası münasebetiyle tertip edilen konferansları takibeden müslümanlar ve Haftayı tertip eden MTTB Ankara Teşkilatı Reisi Ali Dursun yaptığı basın toplantısında

Dr. Mustafa Bilge konuşmasının devamında İslâm Âleminin Türkler'den çok şey beklediğini hatırlatarak şunları söyledi.

«Bugün ortadoğu devlet ve şeyhlikleri ile Afrika ülkelerinin önemli bir kısmı Osmanlı İmparatorluğu idaresinde iken hilâfet ile idare ediliyorlardı. Bu durumu Osmanlı emperyalizmi olarak açıklamaya kalkışmak insafsızlıktır. O İslâm vahdetiydi. Ne yazık ki devam ettirilemedi. Bu ülkeler İngiltere, Fransa, İtalya ve diğer emperyalist ülkelerin baskıları sonun-

da İslâmî hayattan uzaklaştırılmışlardır. Batılı emperyalistlerin baskılarına karşı yıllardır verilen mücadele bugün de sürdürülmektedir. Üzülerek ifade edelim ki, bugün 900 milyon müslümanın yaklaşık olarak 300 milyonu çeşitli ülkelerde azınlık olarak yaşamakta ve her türlü zulme maruz kalmaktadırlar. Emperyalistlere karşı verdikleri mücadelede ise başta Türkiye olmak üzere diğer İslâm ülkelerini yanlarında görmek istemekte ve umdukları yakınlığı bulamayınca da haklı olarak şikâyetçi olmaktadır»

Fikir Kılıcı

(Baştarafı Orta Sayfada)

Şi, «kangren olan uzvu kesip vücudu selâmete kavuşturmak» gibi ulvi bir mânâda anlayan gerçek savaş eri uyanık olmağa ve bu kangren uzvu zamanında bir müdahaleyle kesip atabilmek için de kılıcını keskin tutmağa mecburdur.

Zaman zaman kılıçlarımızı parlatmalıyız. Fikir kılıçlarımızı bilgi kılıçlarımızı aksiyon kılıçlarımızı parlak ve keskin tutmalıyız. Bunları işlemeliyiz ki işildasınlar. Hem bizim yolumuzu aydınlatsınlar hem hasımlarımızın gözünü kamaştırsınlar. «Alim olan kuvvetli olur». Kuvvetli olan kazanır. O halde kazanmak için «ilm»in en ideal bir kılıç olduğunun şuûrunda olmalıyız. Silâhı elinden alınan bir savaşçının durumunu tasavvur ediniz... Hasımlarımız bizim «ilim» kılıcımızı çeşitli yollarla alıp parlata parlata bu hale getirdiler. Bize de -tabiri câizse- aval aval bakmak, biraz düşünönelimimize hayıflanmak düştü. İyi kullanamadık, hakkını veremedik, parlatamadık. Allah (C.C.) da bizden aldı iyi kullananlara verdi. Yapılacak iş, önce kaptırdığımız silâha tekrar sahip olmak, sonra onu şuurlu bir şekilde kullanmak, parlatmak...

Zaman zaman kılıçlarımızı kontrol etmeliyiz.

Salâhaddin-i Eyyûbi'nin, ipek atlası bir vuruşta ikiye ayıran kılıcı gibi, kılıcımızın keskin kalması için, zaman zaman kontrolden geçirmeliyiz. Biz ipeğe değil, robotlaşmış inançsız beyinlere indirmeliyiz kılıçlarımızı. Denemeliyiz. Ne kadar kesiyor, ne kadar muvaffak oluyoruz, ona göre kılıcımızı ayarlamalıyız.

Zaman zaman kılıçlarımızı kuşanmalıyız.

Savaşa hazır olduğumuzu göstermek için, düşmana heybetli görünmek için, hak ve adaletin ikâmesi için, hakkını vermek için zaman zaman kılıçlarımızı kuşanmalıyız. Kâinatın Efendisi'nin hükmüne razı olmayan yahudinin, Hz. Ömer'in kılıcının hükmüne ister istemez razı olduğunu düşünerek, hakikat ve adalete boyun eğmeyen dik başlara boyun eğdirmek için zaman zaman kılıçlarımızı çekmeliyiz...

Ve... Her şeyden önce kendi içimizdeki «büyük savaş»ı kazanabilmemiz için, şeytan ve nefsin askerleri olan; kibir, gurur, enaniyet, cehalet, inad ve inkâr düşmanlarına mukabil; tevazu, mahviyet, ilim, iman ve hakkı teslim kılıçlarını kuşanmalıyız. Bu savaşı kazandıktan sonra gerisi kolay...

• TESBİT

Sadık
Özarslan

Bakın hele...

Bakın hele siz... Türkiyeli Marksistlerin hâline bakın. Perişan adamlar, perişan. Ne yazacaklarını, ne diyeceklerini bir türlü kestiremiyorlar. Aralarında birlik ve beraberlik de yok. Birbirlerini çeşitli şekillerde ithâm ediyorlar... Revizyonist, faşist, göçüst vesâire. Birbirlerini fena hırpalıyorlar doğrusu... Ve bize de tabii için eğlence tarafı kalıyor.

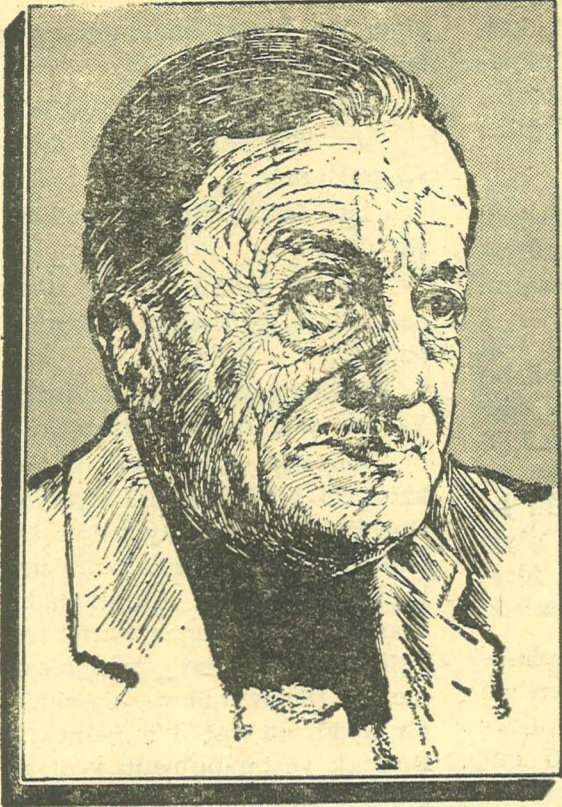
Şimdi de kalkmışlar; eskimiş oyunlarını tekrar sahnelemek niyetindedirler. Neler düzmüyorlar, neler yazıp çizmiyorlar ki!... Sezonu evvelâ «özgürlük yılı» ile açtılar... Özgürlük, özgürlük de özgürlük... Halklara özgürlük, kürtlere özgürlük, katillere özgürlük! Eskiden olduğu gibi, buna gene mâlûm gazetelerden biri el attı. Huy mes'elesi, bir de cibilliyet mes'elesi bu... «Can çıkar; huy çıkmaz» demişler. Bazılarının canları çıktı ama huylarını arkasında kalanlara mirâs bıraktılar. Bunlar, bizim hürriyetimizi bile istemiyorlar. Herşeyleri kendilerine mahsus... Özgürlükleri de. Hiç başkaları için değil; illâ da kendileri için özgürlük!

Arkadan açıldı çuvalın ağzı... Büzülmüyor ki... Dilin kemiği de yok. En mühimi; karışan — görüsen de yok. At, atabildiğin kadar. Atış serbest. Fakat isâbetsiz... Ne diyorlar? Neler demiyorlar ki? Okuyun da görün... Biz, okuyup görüyoruz. Efendim; birileri var ya; birileri... Şu Nazım Hikmet canım. İşte o âdemoğlu, bizinkilerin anlayamadığı birisiymiş. Meğer adamcağız ne imiş de haberimiz yokmuş. O biçim ifşaatlar!... Herbiri bomba gibi, atom bombası gibi. Bu kaçak hakkında buyururlar ki, o, kaçmamıştır... Ya ne yapmıştır? Dışarıya pasaportsuz çıkmıştır. Rivâyet böyle. Pekiyi nereye gitmiş bu vatansız herif? Nereye olacak; Moskova'ya... Batı Almanya'ya değil, Fransa'ya

değil, İngiltere'ye değil, İsviçre'ye değil, Amerikaya değil ve hatta İsveç'e de değil. Ya nereye? Moskova'ya Stalin'e. Gittiği yere dikkat ediniz!... Mâdem kaçmamıştır da Moskova'ya niçin gitmiştir? Gidecek başka bir memleket bulamamış mıdır? Bulamamıştır elbet; özlediği yere, taptığı adamın yanına gitmiştir. Nar'lı Ran bu, şaka mı? «Kızıl gömleği» ile başka nerede görünebilirdi ki? Aleyhimize nerelerde atıp tutar idi ki? Hele şükür ki Marksist olduğunu saklayamadılar, saklamıyorlar. Elllerinden gelse belki onu da yapacaklar. Çünkü birer uydurukçacı bunlar. Nazım Hikmet Marksist'miş amma ve lâkin işte öyle bir Marksist'miş... Hah işte, zaten bize de burası lâzım: Adam, Marksist mi? Bitti... Bize yabancıdır o; bizden değildir artık. Zira fikri yabancı, zikri yabancı, örneği yabancı... ismi yabancı, müsemması yabancı. Daha neyi kurcalıyor ve kimi yutturmaya çalışıyorsunuz?

Derken bir başkası daha: Zekeriya Sertel. Neymiş beyim; Sertel efendi, matbuat umum müdürlüğü de yapmış... Seksen küsur yaşında birisiymiş. Falanmış, filânmış... Neredeyse mehdiliğini ilân edecekler adamların. Zekeriya Sertel; komünist falan da değilmiş hatı... İşte bir haksızlık olmuş ve bu zavallı da soluğu Moskovada almış... Aynı suâl burada da sorabiliriz: Başka yer mi yokmuş? Şimdi yolları gözleniyor bunun da... Ah bir gelse! Günlerdir, bekliyorlardı. Geldi, gelecek derken işte geldi...

Durun hele; birşey sormama müsaade edin: Hani Moskof ülkesi cennet idi? Öyleyse oralardan neden kaçıp geliyor bunlar? Son nefeslerini olsun, mübarek vatanımızda vermek ve buralara gömülmek için niçin can atıyorlar? Cevâb olarak diyelim ki; galiba şu solcuları Moskova'ya göndermeli son nefeslerini bari vatansever olarak versinler!

**Akılcı
geçinenlerin
çoğu gerçek
akıldan mahrum!**

Dâvâ İslam'ı icâd etmek değil, keşfetmek

5

Bunlar akılcı geçinirler... «Gerçekçi» tabirini ağızlarından düşmez. Gerçek nedir; acaba çilesini çekmişler midir?

Allah'dan başka herşey bâtil... Gerçeğin izahı da bu kadar... Hiçbir mutlak gerçek yoktur, Allah'dan başka... Gerçek sanılan her şey daha üstün bir gerçeğin mahkûmudur. Allah, hakikat sultanı ve ötesi, her ân değişen tecelliler... Zaman korkunçtur; bir cümle başında düşünürken bir fikri, cümle sonuna gelinceye kadar onun eskidiğine şahit oluruz

Gerçek ve akıl... Akılcı geçinenlerin çoğu gerçek akıldan mahrum mahlûklar... Bir İmam-ı Gazali'yi, bir (Bergson) u okusalar görürler. İmam-ı Gazali aklı harkulâde izah eder: «Gördüm ki,» der, «Akıl mahduttur, sınırlıdır, yolu ve rolü çizilidir; onunla erilemez... Anladım ki, herşey Resûl'ün ruh fevzine tutunmaktan ibarettir... Ona yapıştım ve kurtuldum.»

(Bergson) da buna mukabil, kendi aklıyla o hale getirir ki, işi her şeyi ruh sezisine bağlar. Sezîş, yıldırımlaşmış bedahet hissi... «Akıl diye tek biçime götürücü bir idrak mihrakı yoktur» der.

Devrimize aklı savunan akılsızlar hâkimdir! Aklın acizni anlayan büyük akıl yoksunları... Rasyonalizm budalaları Onlar derler ki, «Sen akıl mat ettin ama, metodun yine akıldır; akıl akılla mat ettin!» O da meşhur eserini yazar. «Din

ve ahlâkın iki kaynağı...» Orda şu cevabı verir: «Eğer ben akıl akılla yendimse demek ki, akla düşen en büyük vazife gelmektir. Nefsini müstakil fakülte kabul etmemektir!»

Bu filozof akıl bitirerek kaba akıl gururunu yitirmiş ve (mistik - şerri) idraki getirmiştir.

Bunları sözde gerçekçilere anlatamazsınız. Çünkü hiçbirşey bilmezler. Kelime ve (slogan) ezbercileridirler ve dünyayı bir işportacı lûgatçesi içinde tasvir ederler...

İslâm Âlemi'ni anlattık. Bu âlemde, Türkiye'de birçok eserleri tercüme edilmiş birtakım tipler var. İsim vermeye-

ceğim. Serâpâ hamakat ve rezale! İşte reformculuğun bir nev'i bunlardan geliyor. Biri tutar, «Çorap üstüne mesh caizdir!» der. Öbürü tufar, Mi'rac'ın hem cismanî ve hem ruhanî olduğunu reddeder. Rüya'dır, der. Malûm vergileri zekâta sayar.

Ne garip şey; aklın verasına geçen bir mümin artık pazarlık yapar mı? Bunlara anlatamıyorsunuz, aklın metodula anlatamıyorsunuz, akıl üstü vâkıyayı...

Veli'ye sormuşlar: «Allah isterse, bir deveyi iğne deliğinden geçirir mi, geçirmez mi? Cevap: «Geçirir?» «Nasıl, geçirir? Nasıl, deveyi mi küçültür, iğneyi mi büyültür?...» Ce-

vap: «İsterse deveyi küçültür, isterse iğneyi büyültür, isterse ne onu yapar, ne bunu yapar, getirir!»

İşte bu yeniler de bunlar... Son zamanlar da islâma muallat akılcılar ve gûya islâm arındırma yolunda olanlar...

Bu pazarlıkçılar, İbn-i Teymiye'den geliyorlar. Bunlar, İslâmı hurafelerden temizlemek dâvasını güderek en büyük hurafeye akıl hurafesine inananlardır. İbn-i Teymiyye sonradan vehhabiliğin de ilhamını aldığı bir batıl mezheb sahibi İbn-i Teymiyye, Kur'an'ı zahirinden anlıyor. Tefsiri hiç kabul etmiyor. Allahın arş üstünde istivâsı bahsinde birgün

(Sayfayı çeviriniz)

● Üstâd Necip Fazıl

ÜSTAD DİYOR KI...

Şu küfrü meydana getiriyor: Minberden iniyor. İstivâ Ayeti Yani bir nevî -hâşâ- Allah arşın üstüne oturmuş, yerleşmiş mânâsına... Diyor ki: «Benim bu minberden inmem gibi, Allah işte böyle yere iner!»

Ve Muhiddin Arabî'yi, bütün büyükleri tekfir ediyor. Akıl, kuru, cüce, kör ve topal akıl... Nesli varsa o... Anlamıyor sütreyi, perdeyi... Perdenin ge-

risindeki gamızayı, sırrı...

İbn-i Teymiyye ekolu bugün Türkiye'de faaliyet halinde... Hattâ İslâm'ın şairlerinden bildiğimiz bazı zevat bile bunun tesiri altında kalmışlardır. Çünkü, asıl tesir bir kuptan vehhabiliğe giderken, öbür taraftan Cemaleddini Efgani'ye ve Mısırlı Şeyh Muhammed Abdûh'a geçer. Onlardan da bize yönelir... Bunlar, Batıya karşı İslâmı bu yoldan savunacak reformcular...

Neyin reformu efendim?

Reform üstüne çimento püskürmüş ahşap bir bina gibi, binayı kurtarmak için bir payanda demektir. Sen İslâm'da olmayana, İslâm'a mı hediye ederek onu kurtaracaksın?

Şu kalb dikme ameliyatı var ya hani?. Nasıl vücudun dehşatı onu reddetmişse, kusmuşsa, İslâm kendisine eklenecek herşeyi gaseyan eder, atar!

Dava İslâm'ı icad etmek

değil, keşfetmek... Bu sözüme dikkat: İcad etmek değil, keşfetmek.. İşte beklenen inkılâbın esası ve işte Büyük Doğu... İslâm'ı yenileştirmek değil... Çünkü, o ebedî yeni...

Demin bâzı şairler dedim, şimdi kim olduğunu anlatacağınız. Şiirini okuyacağım.

Diyor ki: «Asrın idrakine söyletmelidir İslâm'ın... Yani bu asrın anlayışına İslâm'ı söyletmeli!... İslâm'ı güya müdafaa ediyor. Bugünkü asır mı tasdik edecek İslâm'ın... Bu İslâmı tâbi kılmaktır. Ben şöyle tashih ediyorum: «İslâm idrakine söyletmelidir asrımızı!»...

Bütün mes'ele burda toplanıyor. Ama dâvayı kökünden ele alabilen yok! Bu türlü müdafaaçılardan hiç olmasın daha iyi... Şu kadar söylemek isterim ki, bu ucuzculuğun tâviz ciliğin sonu hiçtir. İslâm'ın şairliği böyle olmaz, Lebid gibi olur, Hassan gibi... Hassan Medine'de kıym kıym gürerken

Hız. Ömer'e rastlıyor. «Hassan», diyor Hz. Ömer, «niçin şiir söylemiyorsun?»

Hassan şu cevabı veriyor: «— Kur'an indi ineli dilimmi yuttum!»

İşte İslâmî duygu budur, şiir de bu...

Demin dedim ki, size, «Dava İslâm'ı bulmaktan ibaretir.»

Uydurmak yerine bulmak. Ve her şeyi ona uydurmak...

Başboş şekilde ve ne çıkacağını bilmeden aramak yerine âni bedahet duygusuyla İslâmı bulmak ve sonra onun sırlarını aramak... Nâmütenahî aramak... Ve olanca saffet ve asliyetiyle İslâma perçinlenmek... Hiçbir nokta üzerinde bir uydurma kabul etmemek... Bulmak ve bu buluşun yeni adamını meydana getirmek... Yeni adam... Pörsümeyen yeniyi bulmak ve onun adamı olmak!...

«Bu yeni adamdan neler bekliyorsun?» dersiniz, kılığıyla kıyafetiyle, yüzüyle, tebessümüyle, kültürüyle, herşeyiyle, şehriyle, binasıyla, lehçesiyle, herşeyiyle yeni adam derim. Bütün Garba «al sana adam, işte adam...» diyeceğimiz yeni adam!...

İnkılâb, bunun inkılâbı... Türkiye'den beklediğimiz inkılâb... (Toynbi) diye bir İngiliz mütefekkeri, tarihçisi var. Yakında öldü, gözünü bize kadar uzatmış bir insan... Şöyle söylüyor: «İstikbâl İslâm'ındır!» diyor, «Avrupa herşeyi tecrübe etmiştir, bir tek etmediği o kaldı.»

Evet, İslâm 16. asır sonlarına doğru temsil kadrosundan silinmiştir. Ama daha sözünü söylemiş değil...

SEBİL YAYINEVİ

P. K. 808 İSTANBUL

- LOZAN ZAFER Mİ, HEZİMET Mİ?
- AMERİKADA ZENCİ MÜSLÜMANLIK HAREKETİ
- HAKİKAT NURLARI
- LAVRENS'İN GİZLİ HAYATI
- MECELLE
- YANYA'DAN ANKARA'YA
- RUS İHTİLÂLİ VE YAHUDİLER
- BÜYÜK İSLÂM TARİHİ
- MES'ELELER
- OSMANOĞULLARININ DRAMİ
- ERMENİ MEZALİMİ
- YUNAN MEZALİMİ
- MOSKOF MEZALİMİ - CİD I
- MOSKOF MEZALİMİ - CİD II
- SARKLI MÜCAHİDLER
- İMAM SÂMİL
- SULTAN VAHİDEDDİN
- SULTAN VAHİDEDDİN
- İSLÂM ADE HUKUKU
- ANADOLU SAHABELERİ
- MEDİNE MÜDAAFAASI
- ARAPÇA
- DİNİ MÜCEDDİTLER
- NÂMİK KEMAL
- BÜYÜK MAZLUMLAR
- KIZIL ALFABE
- HACI MURAD
- YAHUDİ
- MUSUL MESELESİ VE İRAK TÜRKLERİ
- MACAR İHTİLÂLİ
- PERTEV BEYİN OÇ KIZI
- İSCAMİYET VE MİLLETLER HUKUKU
- İslâm pazarında DOĞUM KONTROLÜ
- Kuva-yı Milliye'nin Kadın Kahramanları

TUĞLU

BATTANİYELERİ
İmalât ve Toptan Satışı

Çakmakçılar Yokuşu
Büyük Yeni Han zemin
kat nu: 3 Tel: 22 42 61

KAPİŞİLİYOR!...

● Sebil'in sadece aboneleri için hazırladığı ve bir miktarını da satışa sunduğu çok renkli nefis bir baskı mahsulü olan «SELÂTİN-İ ÂL-İ OSMAN» tablosu kapışılıyor.

● Ödemeli olarak Sebil Yayınevi P.K. 808 İstanbul adresinden isteyebilirsiniz.

● 10 adetten az taleplerde posta pulu gönderilmesi rica olunur.

● Adedi 10 lira, fazla taleplerde İskontolu fiyatı 7,5 lira'dır.

SAHİBİNDEN

Satılık arsa

İST. — GAZİOSMANPAŞA —
KÜÇÜKKÖY
PAŞAÇAYIRI MEVKİİNDE
2 PAFTA 115 PARSEL
İFRAZA MÜSAİT, 4,5 KAT
İMAR DURUMLU

10880 metrekare

ARSA
SAHİBİNDEN SATILIKTIR
TEL: 26 35 37

İS HİSAR
mensucat

Döşemelik ve Perdelik
kadife
sanayi ve ticareti a.ş.

İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı İSTANBUL
Tel: 26 35 39 22 12 32

ASILTÜRK MASON LOCALARININ HAKKINDA AÇIKLAMA YAPTI

Dahiliye Vekili Oğuzhan Asiltürk, geçtiğimiz hafta Türkiye'ye gelen eski solculardan Zekeriya Sertel adındaki şahsın, Dahiliye Vekâletince çıkarılan

bir izinle değil, kanunların bir icabı olarak memlekete girebildiğini açıkladı. Asiltürk bir gazetenin kasıtlı neşriyatına cevaben yaptığı açıklamasında ayrıca Türkiye de faaliyet göster-

mekte olan mason cemiyetleri hakkında da bilgi verdi.

Asiltürk, eski marksistlerden ve bir tarihte Rusya'ya kaçan Zekeriya Sertel'in dönüşü ile alakalı olarak

şunları belirtti:

«Türk vatandaşı olan herhangi bir şahsın vevki yurt dışında Türkiye alçihine çalışsa dahi Türkiye'ye dönmek istemesi halinde girişine engel olmayı imkân dahilinde sokacak bir kanun maddesi bulunmadığını tam tersine bir şahsın hemen yurda getirilmesini ve hakkında kanuni takibat yapılmasını gerektiren bir düzenlemenin bulunduğunu belirtmiş idim.

Ancak, üzülerek işaret etmek isterim ki, kanunî olan bu konuda hâlâ kamuoyuna yanlış yayımlar devam etmektedir. Bu sebeple bir kere daha belirtmekte yarar vardır ki, Zekeriya Sertel, 403 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanununa göre vatandaşlık (Sayfayı çeviriniz)

«Anayasası Kur'an olan devlet...»

İnsanın bayağı sevinip, -ohh, ne alâ. Gördünüz mü, Libya'da Kadzafi Kur'an-ı Kerim'i anayasa kabul eden bir devlet nizamı gerçekleştiriyor. Hem de bu hadise, hususi bir dikkatle, Hz. Peygamber'in dünyayı şereflendirişinin sene-i devriyesi olan Velâdet Kandiline rastlatılıyor... Yaşasın Kadzafi!...» diyesi geliyor ya, kazan ayağı gerçekten de öyle mi?

Ve yazımızın hemen başında soralım ki, Kur'an'ın anayasa olarak kabul olunduğu alâ'y-ı valâ ile ilân edilen bir devletin ismi, bu ilânın hemen devrîsi gününde «Libya Halk Sosyalist Cumhuriyeti» şeklinde değiştirilirse, bu işin içinde bir bit yeniği yok mudur?

Dilerseniz, önce Libya hakkında bazı bilgileri hatırlıyalım. İslâmîyetin ilk asrında müslümanların kontrolüne geçen bu topraklar devletimizin Osmanlı safhasında Kuzey Afrika'da Garb Ocakları diye bilinen zincirin ilk halkasıydı ve 1911 yılına kadar öyle kaldı. 1911'de İtalyanların eline düşen Libya daha sonra Sünusiliğin liderliğinde girişilen istiklâl mücadelesiyle İtalyanları ülkeden attı ve 1970'lere kadar Sünusî Hanedanının idaresi altında yaşadı. Son Sünusî kralı İdris 1969'da romatizma tedavisi için Bursa kaplıcalarında bulunurken; Kral'ın sadık adamlarına bir ziyafet veren genç bir teğmen, ziyafete gelenleri silâhlarından tecrid ediyor ve böylece de ihtilâlini gerçekleştiriyordu. O günden bugüne dünya âimme efkârını en çok meşgul eden liderlerden birisi muhakkak ki, ihtilâlden sonra albay olan Muammer el Kadzafi'dir.

Kadzafi, muhakkak ki, ihtilâlini yaptığı zaman, yaman bir Nâsir hayranı idi ama, Sünusiliğin manevi terbiyesinden geçtiğinin emârelerini de gösteriyordu. Ve ihtilâlinin henüz altıncı ayında Nâsir ölünce Kadzafi lidersiz kaldı ve başka lider tanımadı.. Bu yalnızlıkta Orta - Doğu ülkelerinin beklemekte olduğu kurtarıcı liderin kendisi olduğu zehabına mı kapıldı, ne; «Orta - Doğu ülkeleri lidersiz ülkeler, ben ise ülkesiz bir liderim» diyerek ve dünya siyasetinin alışılmış pek çok kaide ve teamüllerini alt - üst ederek bir anda dünyanın dikkatini çeken bu genç insan, Libya'da petrol gelirini halkın hayat seviyesini yükseltmek yolunda kullanmaya başlayınca yoksulluk içindeki halkın da sevgilisi haline geldi.

Fakat, her an ne yapacağı bilinmeyen bir delifışek görünümündeki bu genç liderin bir de mütefekkir olarak ortaya çıkışı vardı ki, onun asil bu tavrı, dikkatleri daha bir üzerinde topladı. Üçüncü Nazariye adını verdiği bir dünya görüşü ortaya attı. Bu Üçüncü Nazariyenin kesinlikle komünizme de, kapitalizme de karşı olduğu bilinmektedir ya; Kadzafi kendisini bir türlü, Arap dünyasının son çeyrek asrını dolduran bir rüzgâr olan «el - iştirakiyyun - sosyalizm» çığırkanlıklarından kurtaramadı ve sonunda yelkenleri tam olarak bu rüzgârın emrine tahsis etti. Halbuki, aynı Kadzafi'nin zaman zaman İslâmî tavırlar takındığını da görmekteydik ve her tavrı gibi, bu yoldaki tavırlarını da bütün dünyanın dikkatini çekecek bir alâyiş içinde sergilediği için dünya müslümanlarının sempatisini kazanıyordu. Ama Kadzafi, devirdiği krallıktan nefret ediyor ve krallık dönemindeki her müessesenin krallığa özgü olduğunu sanıyordu. Halbuki, bunlar krallığın ötesinde, bir İslâm cemiyetinde olması gereken, İslâm hukukunun gerçeği olarak ortaya çıkan müesseseler idi. Onları da yıkmamanın gerekliliğine inandı ve öyle davrandı. Nitekim, geçtiğimiz hafta, hem Kur'an'ı devletin anayasası olarak alırken, hem de hükümet dairelerini kaldırıp hükümet dairelerinin gördüğü işlerin halk komite ve kongreleri gibi, gayrimesul kitlelere devretmek şeklindeki plâtonik davranışları, Kadzafi'nin İslâm nizamına kayıtsız - şartsız bağlı olmadığını göstermektedir, en

azından.. Esasen, 29 yaşında ihtilâl yapıp, yedi senedir ülkesini petrol varlığına dayanarak idare etmek yolunda bazı muvaffakiyetler elde etmiş olan bu kişinin fikri seviyesinin, hadiselerin içinde pratikten neş'et eden bir pragmatizm nazariyesi görüntüsünden geçmediği meydandadır. Ne var ki idare edilenler durumunda olan halkın büyük ekseriyetinin müslüman olması, onu, iktidarının temellerini gözetlemek gibi bir düşünceyle halkı okşayıcı durumlara da sürüklemiş olmalıdır.

Bu bakımdan, geçtiğimiz hafta, hem bir taraftan Kur'an'ı anayasa olarak kabul edip, hem de Libya'nın adını Libya Halk Sosyalist Cumhuriyeti olarak değiştirmesi, idareyi gayrimesul halk yığınlarına devretmesi, demokrasiyi bir taraftan vururken, öte yandan baştaçı yapması mantıkla takip edilebilecek gelişmeler olarak gözükmemektedir.

Çünkü bir defa Kadzafi, Yeşil Kitab'ta topladığı düşüncelerinin temeli olarak İslâm'ı değil, «gerçek demokrasi» dediği bir mefhumu esas almaktadır. Ve bunu söylerken de, demokrasi düşüncesinin vatan olan Batı'da ve bütün dünyadaki tatbikat örneklerini «yalancı, sapıtılmış», «Millet Meclislerini halkı dolandıran mekanizmalar, partileri çağdaş aşiret ve azlık diktatörlükleri» olarak değerlendirdikten sonra, «temsili demokrasinin olamayacağı, çünkü halka vekâletin bir yalandan ibaret olduğunu, halkın bulunmadığı yerde onun iradesinin de bulunamayacağını ileri sürmektedir. Bütün bunlardan sonra da yine «gerçek demokrasi» dediği bir mefhumu sığınmasını ve demokrasi kültürüne sahip Batı dünyasına demokrasi dersi vermeye kalkışmasını «tereciye tere satmak», şeklindeki bir hamakat olarak değerlendirmek mümkündür. Kadzafi'nin İslâm'daki HAKK hâkimiyetini kaale almadan, halk hâkimiyeti diye bir mefhum adına ve (halka vekâlet olmaz), (halk kongreleri olmadan demokrasi olmaz), (her yerde halk komiteleri) gibi flâş ifadelerle ortaya çıkması, hükümet vazifesini halk komiteleri, esnaf birlikleri ve sendikalara devretmesi ortaya elbette bir rejim tarzı çıkarır ama, bu rejimin İslâmî bir rejim olmayacağını, hele Kur'an'ı anayasa kabul ettiği öne sürülen bir ülkenin gerçek rejiminin olmayacağını anlamak lazımdır. Baştan hatalı olan zamanla düzelmez. Libya'da, ta baştan hatalı; temelden, demokrasiye dayanılarak çıkarılan bu yolculuk, dünya müslümanlarının şûurla, dikkat ve ibretle takip etmeleri gereken yarınlara getirecektir.

Bir yerde «gerçek anayasa toplumun örf ve dinidir ve toplumun anayasası hiç bir zaman yazılamaz, çünkü bu anayasa sadece yaşayanların değil, bütün insanlığın ölümsüz bir mirasıdır» diyen bir kimse gerçekten samimi ise, 14 asırdır müslüman olan bir halkın devletinin adının bir halk sosyalist cumhuriyeti diye değiştirilmesine seyirci olmaz, onun tezgâhlayıcısı durumunda bulunamazdı.

Bunları elbette ki, Kadzafi'den dört başı mamur bir İslâmî idare mekanizması kurmasını beklemekte olduğumuz gibi hayalin yıkılması yüzünden yazıyor değiliz. Sadece bir takım iyiniyet manzumelerinin bir ülkeyi idare etmek için yetmediğini, müslümanların kendi inançlarına göre bir hayat nizamını gerçekleştirmek yolundaki niyet ve emellerinin aynı handikaplarla karşılaşabileceğini, bunun için de «bugün artık dinimizi tamamladım» meâlindeki âyetle tamamladığı açıkça beyan olunan İslâm'ı bir bütün olarak kavrayabilmek ve onu başka görüşlerle tamamlamak gibi görünüşte masum bir takım isteklerin sonunun nasıl çıkmaya dayandığını göstermek için yazıyoruz.

Öyleyse bir müslümanın ilk yapacağı şey, kendi kafasında İslâm'ı bir bütün olarak kabul edebilmek, onu her türlü noksanlıktan mânezzeh bir hayat nizamı olarak görebilmektir.

bağdaşmayan eylemler başlığını taşıyan bölümünde yer alan 25. maddeye göre vatandaşlığı kaybettirilmemiş gibi, 26. maddeye göre de vatandaşlıktan çıkarılmamış bulunmaktadır. Bu da çok önce yapılması gerekli bir işti.

Hal böyle olunca adı geçen gerek 403 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanunu, gerekse Cumhuriyet Anayasasının vatandaşlığı tanımlayan 54. maddesi nuvacehesi ve gerekse yine Anayasasının Türk vatandaşlarına tanıdığı seyahat ve yerleşme hürriyetini belirleyen 18. maddesinin sarahati karşısında ve Pasaport Kanunumuzun pasportsuz veya vesikasız dahi olsa sınırlara gelen kimselerden Türk olduğunu iddia edenlerin dahi yurda sokulmalarını amir bulunması karşısında ve bahusus adı geçen için mahkemelerden bu yolda karar istihsal edilmiş bulunduğu gerçeği de dikkate alınacak olursa hukuk devletinde fikren karşı olursa dahi kanunlara karşı çıkarak onları çiğneyerek bir sonuca gidilemez.

Dahiliye Vekili, «mason cemiyetlerinin de MSP'nin müsaadesiyle faaliyet gösterdiği» şeklinde iddiada bulunan Yeni Asya gazetesinin fıkra yazarına cevaben de şu açıklamayı yaptı:

«Dürüst ve namuslu olmak en bü-

yük meziyettir. Bakınız size işin aslını anlatayım:

Bilindiği gibi 1927 yılında 1935 yılına kadar masonlar faaliyette bulunmuşlar ve 1935 yılında faaliyetlerini tatil etmişlerdir.

Bilahere Demokrat Partinin iktidara gelmesinden sonra 21 Şubat 1950 de «Türk Yükselme Cemiyeti» İstanbul'da tekrar kurulup faaliyete geçmiştir. Bilhassa Türk Yükselme Cemiyeti ismine şahsen olmasanız bile gazetenizin yabancı olmadığını zannediyorum.

Bilahere 15 Şubat 1973 tarihinde yani benim İçişleri Bakanı olmamdan tam 1 yıl 10 gün önce, yapılan bir tüzük değişikliği ile Türk Yükselme Cemiyeti «Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası» adını almıştır. Bilahere adlarının başına TÜRKİYE kelimesini almak istemişler fakat buna İçişleri Bakanlığı olarak izin verilmemiştir.

Bundan başka Türkiye'de 3 mason derneği daha vardır. Bunlar:

- 1 — Fikir ve Kültür Derneği
- 2 — Mason Derneği
- 3 — Büyük Mason Mahfili Derneği'dir.

Bu vesileyle şu hususu da bilme-

nizi isterim. Masonlar yurt dışında aynı gayeyle kurulmuş derneklerle temas yapmak için İçişleri Bakanlığına müracaat etmişler Bakanlığın menfi mütaleası ile evrak Başbakanlığa intikal ettirilmiştir.

Şimdi nasıl oluyor da, masonlar Asiltürk'ün zamanında ilk defa faaliyette bulunmaya başladılar diyebiliyorsunuz? İnsanın gözünün içine baka baka bu kadar insafsız bir iftira-

yı nasıl yapabiliyorsunuz? Siyasetin Hakka bağlılıktan çıkması halinde insanı ne dereceye düşürdüğünü yazınızda ibret ve üzüntüyle müşahade ettim. Sizi tanımıyorum ama, bir ağabey gibi hitap etmek geldi içimden. Taassubla bir parti hizmetinde olmaktan uzaklaşınız. O zaman hakikati görme imkânı doğar. Tereddüt ettiğiniz hususlarda doğruyu benden sorun. Size yardımcı olmaya çalışırım.»

Kuva-yı Milliye'nin Kadın Kahramanları

YAZAN: *Aynur Mecroğlu*

Sebil'den isteyiniz

Of'lu Hacı Dursun Efendi vefat etti

Şadık ALBAYRAK

Hacı Dursun Feyzi Efendi (Guven), 1299 (1883) senesinde Of'un Çalek köyünde doğmuştur. Babasının adı Yakub Efendi'dir. İlk olarak dini ilimleri ikmal edip, tahsilini itmam için İstanbul'a gelmiştir. Dârü'l-Hilâfe Medresesi'nde bilgi, zekâ ve kabiliyeti ile medrese talebeleri arasında temayüz etmiş ve hocalarının takdiri kazanmıştır. Sahn Medresesini bitirdikten sonra imtihana 1334 (1918) senesinde Süleymaniye Medresesine girmiştir. Bu medresenin «Kelâm ve Hikmet Şubesi»nde tedris başlayan Dursun Efendi, 14 Mayıs 1335 (1919)'da imtihana girmiştir. Girmiş olduğu sekiz dersten toplam on üzerinden 69 numara almıştır. İmtihana girmiş olduğu dersler ise şunlardır: Tarih-i Eryan (10), Felsefe-i İslâmiye (10), Hikmet-i İlahiye (7), Kelâm (9), İlm-i Nefs (8), Felsefe-i Umumiye (9), Mantık (8) ve Tasavvuf (8).

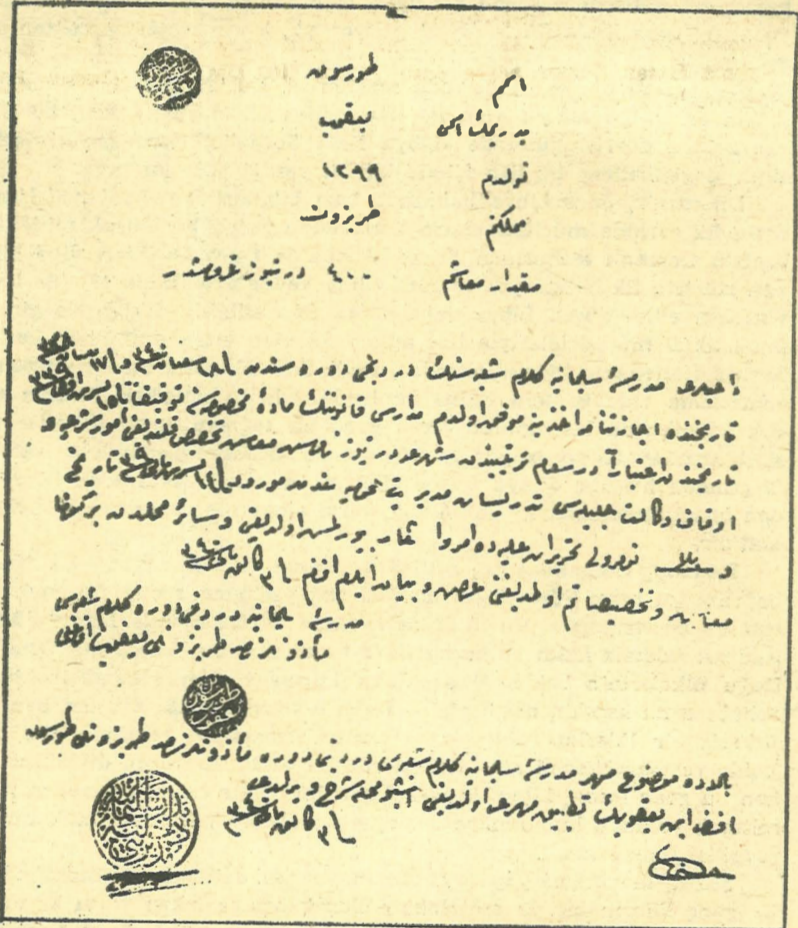
İkinci sınıfta aynı derslerden imtihan olmuş ve 29 Mart 1336 (1920)'den başlayıp 29 Nisan 1336 (1920)'ye kadar bir ay devam eden derslerde 68 toplam notla üçüncü sınıfa geçmiştir. 19 Mart 1337'den 20 Nisan 1337 (1921)'e kadar devam eden üçüncü sınıf imtihanları sonunda yine sekiz dersten ve on üzerinden 74 toplam not alarak son sınıfa geçmiştir. 17 Şaban 1340/17 Nisan 1338 (1922)'de Süleymaniye Medresesi Kelâm Şubesinden mezun olmuştur.

15 Teşrinievvel (Ekim) 1339 (1923) tarihinde dersiam olmuş ve ilk olarak 400 kuruş maaşa nail olmuştur.

Umûr-i Şer'iyye ve Evkaf Vekâleti tarafından Trabzon ve havalisi medreseler müfettişliğine tayin edilmiş, fakat 1340 (1924)'de medreselerin kaldırılması üzerine müfettişlikten ayrılmıştır. Takdir edilmiş olan cüz'i bir dersiamlık maaşı ile kifaf-ı nefis etmiş, bunun yanında memleketinde dini ilimleri tedris ve tederrüslle iştigale başlamıştır. İlmî dirayeti, Ehl-i Sünnete bağlılığı ve salâbet-i imaniyesi Of ve havalisinde yüzlerce talebe yetiştirmesine vesile olmuştur. Kılıçların ilmiye mensublarının ensesinde asılı durduğu devrelerde, Hakkı ve İslâmı yaymaktan çekinmemiştir.

Memleketinde «Çalekli Hacı Dursun Efendi» diye şöhet bulmuştur. Kazanmış olduğu haklı şöhet o kadar ileri gitmiştir ki verdiği fetvâlar karşısında, herkes itirazsız teslimiyet göstermiştir.

Mümaileyh Hacı Dursun Efendi, son zamana kadar İslâma hizmetten geri kalmamış, ilerlemiş yaşına rağmen di-

● Hacı Dursun Efendiye Umur-ı Şer'iyye ve Evkaf Vekâleti'nce 400 kuruş tahsis edildiğine dair Süleymaniye Medresesi Müdürlüğü'ne yazdığı istida...

nî ve tasavvufî dirayetini kaybetmemiştir. Yetiştirdiği yüzlerce talebe içinden en mümtazlarından birine intisabı, kendisinin büyüklüğünü açıkça gösterir.

Memleketimizde ulemânın fikdana uğradığı bir devrede medreselerin son ve mümtaz temsilcilerinden olan Hacı Dursun Efendi nihayet ecel-i mev'udu ile 23 Şubat 1977 tarihinde Çarşamba günü kendi köyü olan Çalek'te 94 yaşında irtihal-i dâr-ı bekâ etmiştir. Cenazesine yurdun dört bucağından iştirak olmuş, on binlerce kalabalık bir cemaat 25.11.77 Cuma günü saat 14.00'de kendisine karşı son vazifesini yapmıştır. Mevlâ rahmet eyleye!

okuyucularımıza...

- Şerif Aydemir/AGIN: Biliyorsunuz haftalık olmamız sebebiyle muhabir istihdam etmemekteyiz. İleride günlük olduğumuz zamanı müracaatınızın değerlendirileceğinden emin olabilirsiniz. Selâmlar...
- Muzaffer Tuba/KONYA: Merak buyurmayınız, gazeteniz gönderiliyor. Yanlış dolayısıyla gecikme bahis mevzu değil müracaat kesafeti bu vaziyete yol açtı. Selâmlar...
- Mehmed Gözcü/ALTINHİSAR: Malûmat vermeniz iyi oldu, Seyfullah Arıöz kardeşimizin gazetesini de göndermek imkânını bulduk. Selâmlar...
- Salih Pey/LZMİR: Sanıyoruz gazeteniz elinize ulaşmıştır. Selâmlar...
- Mehmet Baykal/ANKARA: Kaydettiğiniz abone kardeşlerimizin gazeteleri gönderilmeye başlanmıştır. Eksik sayılarınızı da size gönderdik. Selâmlar...
- Rıza Ersoy/ALMANYA: Aboneniz Türkiye adresine daha evvel isminizi yazmadığınızdan dolayı gönderilememişti. Şimdi durum düzeltilmiştir. Selâmlar...

● Daha evvel bu sütünlarda Doğanhisar'dan iki kardeşimizin tevkif edildiğine dair verdiğimiz haber ve avukatlarımıza yaptığımız davet müsbet neticesini verdi ve genç kardeşlerimiz tahliye olundu. Ahmet Şahin-er isimli kardeşimiz hapisneden çıktıktan sonra yazdığı mektubda Sebül vasıtasıyla kendileriyle alakadar olan büyüklerine şükran ve hürmetlerini bildirdi.

- Ali Aktaş/ALMANYA: «Selâtin-i Al-i Osman» tablosunu Almanya'ya ödemeli olarak gönderemekteyiz. Bir tesadüf olarak Almanya'ya gitmekte olan Ali Taner genç kardeşimiz ile size 75 adet gönderdik. Bedelini Almanya'daki temsilci kardeşimiz Hasan Damar adına posta çekine (100 DM.) yatırabilirsiniz. Diğer taraftan, bu tablo, orijinalinden tıpkı basım yapılmıştır. Onun içindir ki, üzerinde lâtinçe hiçbir ibare bulunmamaktadır. Adını muhafaza için, tablonun bir köşesine «Sebül» ibaresini dahi koymadık. Selâmlar...
- Mustafa Sarı/BALIKESİR: Talepleriniz yerine getirilmiştir. Gayretlerinize teşekkürlerimizi sunarız. Selâmlar...
- Türkiye Din Görevlileri Federasyonu/ANKARA: Abone talebiniz yerine getirilmiştir. Teşekkürler ve selâmlar...
- Orhan Aldemir/ALMANYA: Size tekrar Almanya adresinize gazete gönderiyoruz. Abone müddetiniz sene başında son bulmuş idi. Lütfen Almanya Posta Çekimize 50 Mark göndererek vaziyeti de bize bildiriniz. Selâmlar...

- İlhami Akgül/BEYKOZ: Üzülmeünüz abone müddetiniz altı ay daha uzatılmıştır. Selâmlar...
- Ersin Dalkıran/LZMİR: Rafet Kumru kardeşimizi abone kaydettik. Bedelini herhangi bir postahaneden Posta Çeki 97 446 numaraya yatırabilirsiniz. Teşekkürler ve selâmlar...
- İdris Üğüt/KARS: «Son sayıdan» dediğiniz için size 62 sayımızdan 25 adet gazete gönderdik. Ancak acele olarak bize bildiriniz; her çıkacak olan sayıdan da muntazaman gönderelim mi?... Eğer hâl böyle ise «UKAZ Dağıtım, Vilâyet Han Kat: 2 Cağaloğlu - İST» adresine mektub yazarak vaziyeti bildirin. Ödemeli gönderemiyoruz. «İadesiz» ister iseniz 3,5 liradan, iadeli olarak isterse 4 liradan gönderilmektedir. Selâmlar...
- Naci Avşar/ORHANELİ: İsim yanlışlıkları düzeltilmiştir. Alâkanıza teşekkür ederiz. Selâmlar...
- Beşir Aksoy/ŞARKIŞLA: Aziz kardeşimiz yaptığınız abonelere gazetelerini göndermeye başladık ancak ücretlerini postalayıp postalamadığınızı mektubunuzda bildirmemişsiniz. Lütfen haberdar ediniz. Selâmlar...
- Nurettin Daldal/TOKAT: İsteddiğiniz tablolar gönderildi. Yalnız derginin 53 ve takibeden sayılarını alamayan Tokat'daki abonelerimiz kimler ise yanlışlığı tashih edebilmemiz için bildirmanız icabetmektedir. Selâmlar...
- Muzaffer Yolcu/SULUOVA: Başyazarımız Kadir Mısıroğlu ağabeyimiz inşallah bir fırsat olur ise Nisan ayı içerisinde, kendisinden konferans bekleyenlerin davetine icabet etmeye çalışacaktır. Biliyorsunuz şu sıralarda, gazetemiz etrafında kesifleşen bir baskı mevcuttur. Bunlarla madden ve manen azimli mücadele icabetmektedir. Bu sebeple ağabeyimiz şimdiye kadar davetlere icabet edememiştir. Kısmet olur ise, konferansların verileceği yerler ve günlere ait ileride bir program yapıp ilân edeceğiz. Bu arada bizim gözümüzden kaçarsa siz, talebinizi lütfen hatırlatınız. Selâmlar...
- Yunus Almacı/KARS: Adres değişikliğiniz yapılmıştır. Selâmlar...
- Osman Ayyıldız/İSPİR: Suallerinize yakınınızda bulunan bir imam kardeşimizin lâyıfı vechile cevap verebileceğini tahmin ederiz. Selâmlar...
- Zati Üsuryat/ERZURUM: Hep beyan ettiğimiz sebepten dolayı gazetenizi göndermekte geciktik. Özür dileriz. Selâmlar...
- Hüseyin Torun/ARTVIN: Siz de bizi diğer kardeşlerimiz gibi gecikmemizden ötürü berhalde mazur görmüşsünüzdür. Selâmlar...
- Faruk Mücahidoğlu/İNGİLTERE: Gönderdiğiniz adresi abone kaydettik. Selâmlar...
- İsmail Haykır/KASTAMONU: Gazetemizin cildlerine bir fihrist listesini biz de düşünmüş idik ve fakat gerçekleştiremedik. Hatırlatmanıza teşekkürler. Selâmlar...
- Murat Geçgiz/ANKARA: Gecikmemizden dolayı özür dileriz. Bahsettiğiniz isimler abone kaydedilmiştir. Selâmlar...

OKUYUCU İLE HASBİHAL

(Baştarafı 2. Sayfamızda)
Hâde de öncü olacağımıza inanıyoruz.

Bu gazetede defaatle taahh edilmiş olduğu üzere, yine de bazı okuyucularımız mektup yazarak Başyazarımızın adının neden «Abdülkaadir» değil de «Kadir» olduğunu sormakta ve bazıları da kendi kendilerine bu ismi kasden «Abdülkaadir» sûretinde yazmaktadırlar. Bu kardeşlerimiz Başyazarımızın is-

minin esmâ-i ilâhiyeden olan «Kaadir» olduğunu sandıkları için bu hataya düşmektedirler. Halbuki O'nun ismi Sûre-i Kadir'deki «Kadir» den gelmektedir. Bunansa, esmâ-i ilâhiye ile alakası olmadığından başına «Abd» lâhikasının getirilmesine ihtiyaç yoktur.

Allah'ın rahmeti, bereketi, âtiyeti, himâyesi bütün saltanat ve ihtişamıyla üzerinizde karargâr olsun!

Sevilm

(Baştarafı 2. Sayfamızda)

«Unoo benî kim tanısın, bana gelinceye kadar!..» deyip avunan kardeşler, hiç belli olmaz belki ilk önce siz kırılırsınız. Hattâ Allah takdir buyursa sırf o «avuntunuzun cezası» olarak siz kırılırsınız.

Şimdi şu sözlerim de size cemaatimizin münevverleri:

«O Nurcu... Şu Süleymancı... Bu MSP'li... falan diye birbirinize mesafeli bakışları bırakın da elele veriniz. Düşman bizi şucu bucu diye görmüyor. Görmekle de belki tek doğru işi yapıyor. Takkemiz, tesbihimiz, sakalımız, ile hepimizi hasım biliyor. Hepimize tevcih ettiği suçlama aynı: «Şeriatçılar!..»

Geliniz, bu suçlamaya lâyıf olduğumuzu saflarımıza sıklaştırarak, oligarşik düzene hep birlikte beton dan bir set çekerek, «nemelâzımcılığı» bırakıp kenetlenerek gösterelim.

Yâ Rabb bize tebliğ ettiğin «kardeşlik» şuurunu nasib eyle, bizi birbirimize düşürme, bizi tek tek küfre kırdırma, bizi eyyamcı değil İslâmca eyle... Bizi Adil Akyol'ların kardeşi olmaya lâyıf eyle.. Amin!

Y. YALÇINER

سبیل
الكل في سبيل

Sebül
herşey hak için

Haftalık, tarafsız, siyasi, edebi tarihî gazete ● Yılı 2, sayı 63 fiyatı 5 lira (yurt dışı bir misli)

Başyazarı ve Mes'ul Müdürü
Kadir MISIROĞLU

Umumi Neşriyat Müdürü:
Yılmaz YALÇINER

İdarehâne adresi: Vilâyet Han
Kat: 3, No: 204 — İstanbul
Telefon: 26 38 96

Posta Çeki nu: 97 446
Dizgi: Sebül Matbaam,
Baskı: Fazilet Matbaam

Sebül

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim,
Historical, Political and Literary
Weekly.

P.O. BOX: 808

Istanbul — TURKEY

Representative of

Germany A. Rüfîş BANAZ —
Hama DAMAR 33 Braunschweig
Kbert Str. 24 ● Postcheckkonto
nr. 37933-300 Hannover
Telefon: 0531-85033

● ABONE:

Yıllık abone bedeli 200 lira, altı aylık 100 liradır. Yurt dışı abone bedeli bir misli alınır. Yurt dışından (Avrupa'dan) abone olmak isteyenler, yukarıdaki adresleri kaydedilen Almanya temsilcilerimize müracaat ederler. Yurt içinden abone olacaklar abone bedelini Posta Çeki nu: 97 446'ya havale ile vaziyeti idarehanemize bildirirler.

● İLAN:

Neşriyatımıza ayrıntı görülen ilânlar alınmaz. İlanların siyah-beyaz sütun santimi 50 liradır. Kitap ilânlarında tenzilât yapılır. Arka kapak için dört renk ilân tam sayfa (üç sütun) 5.000 lira.

● DAĞITIM:

Ukaz Dağıtım Şirketi tarafından yapılmaktadır. Aboneler dışında toplu olarak gazete isteyenler doğrudan doğruya UKAZ, Vilâyet Han Kat 2 Cağaloğlu — İstanbul adresine müracaat etmelidirler. Toplu isteklerde gazetemiz 4 liradan gönderilir.

Ak Yıldız
MATBAA

KILIM ve BATTANİYELERİ

AHMET AKYILDIZ

MAGAZA : Çarşıkapı, Yataklı Cad.

Büyük Ucaz Han No. 7 İSTANBUL

☎ : 26 55 28

